

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720203198
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8720203198.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, právne zastúpeného: Ž&Ž LEGAL, s. r. o., advokátska kancelária, Okružná 65, 058 01 Poprad, IČO: 51 242 095, proti žalovaným: 1. E. F. D., nar. XX. XX. XXXX, G. XX/X, XXX XX D., štátny občan SR a 2. E. C. D., nar. XX. XX. XXXX, H. XXXX/XX, XXX XX D., obidvaja právne zastúpení: Mgr. Stanislav Fekete, advokát, Námestie sv. Egídia 26/69, 058 01 Poprad, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 13.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd čiastočne z a s t a v u j e konanie o 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 28.000,- Eur od 17. 11. 2018 do 30. 10. 2019 a zo sumy 13.000,- Eur od 17. 11. 2018 do 30. 10. 2019.

II. Žalovaná 2. je p o v i n á zaplatiť žalobcovi 13.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20. 05. 2021 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Vo vzťahu k výroku II. žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej 2. právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

V. Vo vzťahu k výroku III. žalovanému 1. p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02. 11. 2020 od žalovaných zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 13.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 28.000,- Eur od 17. 11. 2018 do 30. 10. 2019 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.000,- od 17. 11. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

Dňa 3.11.2011 uzavrel žalobca ako kupujúci so žalovaným 1. ako predávajúcim Zmluvu o prevode vlastníctva bytu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k:

- dvojizbový byt č. 49 nachádzajúci sa na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX, blok B.. na ulici Ústecko-Orlickej v Poprade v celosti, ktorý je postavený na pozemku parc. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1405 m² zapísaný na LV č. XXXX pre obec D., k. ú. D.,
- spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súpisné č. XXXX, I. J. B. D. vo veľkosti 4912/956928,

- spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. XXXX/XXX. o výmere 1405 m² - zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti 4312/956928, do výlučného vlastníctva kupujúceho v podiele 1/1 k celku.

V Čl. VII. Kúpnej zmluvy bola dojednaná kúpna cena bytu vo výške 15.000,- €, pričom v Čl. IX. bolo uvedené, že: „Predávajúci kupujúcemu oznámil tú skutočnosť, že prevádzaný byt neoprávnené, t. j. bez akéhokoľvek právneho dôvodu, užívajú cudzie osoby, a to p. K. L. s rodinou, čo kupujúci berie na vedomie a s týmto vedomím bez výhrad byt, ktorý je predmetom tejto zmluvy, od predávajúceho kupuje, čo potvrdzuje svojim podpisom na tejto zmluve. Táto skutočnosť bola zohľadnená vo výške kúpnej ceny za prevádzaný byt uvedenej v Čl. VII. tejto zmluvy, pričom zároveň predávajúci oznámil kupujúcemu, že je v tejto veci vedený súdny spor o vypratanie bytu na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 19C/236/2008. Kupujúci prehlasuje, že bol oboznámený s tým, že je oprávnený vstúpiť od práv žalobcu/navrhovateľa v uvedenom súdnom spore za predávajúceho/žalobcu.“

Byt, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy ponúkol v jeseni roku 2011 na predaj p. D. M., trvale bytom N. XX, XXX XX D. – G. bratovi žalobcu pánovi D. B., trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. za cenu 30.000,- € s tým, že informácie má od p. B. L., trvale bytom E. O. XXXX/X, XXX XX L. a sprostredkovateľkou celej transakcie je E. C. D., žalovaná 2. Pán D. B. oslovil s touto ponukou žalobcu, ktorý súhlasil, že si predmetný byt kúpi za cenu 28. 000,- €. D. D. B. informoval p. D. M. o tom, že žalobca má záujem kúpiť ponúkaný byt za cenu 28.000,- €. Následne p. D. M. informoval p. D. B., že predávajúci súhlasí s kúpnu cenou 28.000,- €. Po celý čas žalobca nemal informáciu o tom, že by mala byť v kúpnej zmluve uvedená iná, nižšia kúpna cena.

Žalovaná 2.(matka žalovaného 1.) bola sprostredkovateľom celej transakcie a pán B. L. oznamoval všetky potrebné informácie od žalovaných žalobcovi, resp. v čase jeho neprítomnosti na Slovensku jeho bratovi D. B.. O ponúkanej cene za predmetný byt vo výške 30.000,- € mal vedomosť aj pán D. P., trvale bytom B. O. XXXX/XX, XXX XX D. - M. M.. K zaplateniu kúpnej ceny v dohodnutej výške 28.000,- € došlo dňa 3.11.2011 v advokátskej kancelárii žalovanej 2., nakoľko táto bola sprostredkovateľkou celej transakcie, za prítomnosti žalovaného 1., žalovanej 2., p. B. L., pána D. M. a pána D. B. ako zástupcu žalobcu, pričom pán D. B. odovzdal v mene žalobcu sumu 28.000,- € v hotovosti k rukám žalovaných. Následne žalovaná 2. peniaze prepočítala a odovzdala p. D. B. kúpne zmluvy podpísané žalovaným 1. spolu s návrhom na vklad, pričom mu oznámila, že v kúpnej zmluve je uvedená kúpna cena len 15. 000,- € s vysvetlením, že je tam uvedené len to, „čo ona za byt dala“. Následne išiel brat žalobcu p. D. B. za žalobcom do práce do herne Stodola na Francisciho ulici v Poprade, kde tento kúpne zmluvy podpísal a pán D. B. ich hneď zanesol do podateľne vtedajšej Správy katastra Poprad, spolu s návrhom na vklad. V skutočnosti teda došlo pri podpise kúpnej zmluvy k zaplateniu kúpnej ceny vo výške 28.000,- €. Zaplatená kúpna cena vo výške 28.000,- € bola adekvátna právnemu stavu bytu, nakoľko mal žalobca za to, že prebiehajúci súdny spor o vypratanie nehnuteľnosti bude úspešne ukončený a dôjde k vyprataniu nehnuteľnosti, nakoľko predchádzajúce súdne rozhodnutie Okresného súdu Poprad z 23.9.2010 sp. zn. 12C/14/2009-187 a následný rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.9.2011, sp. zn. 4Co 47/2011, 4Co/48/2011 a 4Co/114/2011 potvrdili vtedy existujúci právny stav, okrem iného aj tú skutočnosť, že žalovaný 1. je vlastníkom predmetného bytu a je teda oprávnený s bytom nakladať. Navyše žalobca kupoval byt v dobrej viere od právnik a sprostredkovateľom predaja bola žalovaná 2., advokátka pôsobiaca v Poprade. žalobca teda nemal žiadne pochybnosti o právnom stave kupovaného bytu, teda ani o výsledku prebiehajúceho súdneho konania o vypratanie nehnuteľnosti. Trhová hodnota bytu, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy, bola v roku 2011 až 50.000,- €. Kúpna cena dojednaná v kúpnej zmluve, t. j. 15.000,- € nemohla byť v žiadnom prípade zodpovedajúca trhovej cene bytu a to ani po zohľadnení prebiehajúceho súdneho sporu o vypratanie nehnuteľností.

Avšak horeuvedené právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.9.2011, sp. zn. 4Co47/2011, 4Co/48/2011 a 4Co/114/2011 bolo napadnuté mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora, v dôsledku čoho Najvyšší súd vec vrátil na opätovné prejednanie Okresnému súdu Poprad, kde prebehlo vo veci nové súdne konanie. Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 20.6.2016, sp. zn. 12C/247/2014 – 122, súd okrem iného rozhodol o tom, že kúpna zmluva je neplatná, čo bolo následne potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu zo dňa 25.9.2018 (sp. zn. 4Co/78/2018 - 231). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2018.

Prebiehajúci súdny spor o vypratanie bytu, vedený na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 19C/236/2008 sa tak stal bezpredmetným a konanie bolo zastavené.

Žalovaný 1. po právoplatnosti rozsudku krajského súdu zo dňa 25.9.2018 (sp. zn. 4Co/78/2018 - 231), dňa 16.11.2018, ktorým bola kúpna zmluva vyhlásená za neplatnú, nevrátil žalobcovi zaplatenú kúpnu cenu. Predsúdnou výzvou zo dňa 15.10.2019 teda žalobca požiadal žalovaného 1. o bezodkladné vrátenie zaplatenej kúpnej ceny vo výške 28.000,- € v lehote do 7 dní od doručenia výzvy, pričom predsúdnou výzvou dal na vedomie aj žalovanej 2. ako sprostredkovateľke celej transakcie. Dňa

30.10.2019, teda po uplynutí jedného roka od právoplatnosti rozsudku krajského súdu zo dňa 25.9.2018 uhradil žalovaný 1. žalobcovi sumu 15. 000,- €, t. j. kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve. Zároveň žalovaná 2. zaslala dňa 30.10.2019 žalobcovi „Odpoveď na predsúdnú výzvu“, v ktorej ako právna zástupkyňa žalovaného 1. informovala žalobcu o zaplatení sumy 15.000,- € s uvedením, že žalobcovi nevznikli žiadne ďalšie nároky z titulu Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 3.11.2011 a jej mandant teda považuje celú záležitosť za uzavretú. K listu však žalovaná 2. nepriložila plnomocenstvo mandanta (žalovaného 1.).

Vzhľadom k tomu, že žalobca mal od počiatku vedomosť o tom, že sprostredkovateľom celej transakcie bola práve žalovaná 2., celú korešpondenciu so žalovaným 1. dal na vedomie aj žalovanej 2. Aj ďalšiu predsúdnú výzvu zo dňa 10.12.2019 adresoval žalobca obom žalovaným. Žiadal o vrátenie zostatku zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- €, ktorá bola zaplatená k rukám žalovaných dňa 3.11.2011 v hotovosti a ktorá nebola v zmysle požiadavky žalovaných uvedená v kúpnej zmluve. Ohľadom vrátenia zaplatenej kúpnej ceny vo výške 28.000,- € prebehlo viacero osobných rozhovorov medzi žalobcom resp. p. D. B. ako zástupcom žalobcu v čase jeho neprítomnosti na Slovensku a žalovanou 2., ako zástupkyňou žalovaného 1. a zároveň sprostredkovateľkou celej transakcie, kde bol pri osobnom jednaní taktiež prítomný aj p. B. L., z čoho bol vyhotovený zvukový záznam. Taktiež bol vyhotovený zvukový záznam z osobného rozhovoru medzi žalovaným 1. a zástupcom žalobcu p. D. B.. Z oboch rozhovorov je zrejmé, že ani jeden zo žalovaných nepopieral povinnosť vrátiť žalobcovi zaplatenú kúpnu cenu vo výške 28.000,- €, pričom žalovaný 1. so všetkým odkazuje p. D. B. na svoju mamu, teda na žalovanú 2., ako na sprostredkovateľku celej transakcie.

Žalovaná 2. sa podľa zvukového záznamu nebráni povinnosti vrátiť zaplatenú kúpnu cenu vo výške 28.000,- € žalobcovi a uvádza, že : „ musia mne vrátiť čo som zaplatila...“ a zároveň navádza p. D. B., aby sa aj on resp. jeho brat (žalobca) podieľal na strate, ktorú ona utrhla pri celej transakcii. Na otázku p. B. L.: "Koľko máš na papierí?" odpovedal p. D. B., že: „28.000,- €“, na čo žalovaná 2. zareagovala, že: „ Ale na papierí...“.

Poslednú predsúdnú výzvu zaslal žalobca žalovaným dňa 29.4.2020, kde opätovne žiadal o vrátenie zostatku zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- €. Žalobca teda od roku 2011, kedy zaplatil kúpnu cenu bytu vo výške 28.000,- € v predmetnom byte nebýval a do dnešného dňa mu nebol vrátený zostatok zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- €. Žalobca sa týmto domáha od žalovaných zaplata 13.000,- € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania na základe rozsudku krajského súdu zo dňa 25.9.2018 (sp. zn. 4Co/78/2018 - 231), ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu zo dňa 20.6.2016 (sp. zn. 12C/247/2014 - 122), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2018 a ktorým súd okrem iného rozhodol o tom, že kúpna zmluva je neplatná, vzniklo pre žalobcu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu zaplata kúpnej ceny vo výške 28.000,- €. Žalobca poukázal na ustanovenia § 451 ods. 2, § 489, §517 ods. 1 prvá veta a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bol získaný (veriteľ) požiadava toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (dlžník) o splnenie. Vo všeobecnosti tak platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie. aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Splatnosť v tomto prípade nastala dňa 17.11.2018 (t. j. v deň po dni, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok krajského súdu zo dňa 25.9.2018, sp. zn. 4Co/78/2018 - 231).

3. Žalovaní vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 29. 06. 2021 uviedli, že s podanou žalobou nesúhlasia, majú za to, že táto je nedôvodná a zároveň nesúhlasia s niektorými skutkovými tvrdeniami žalobcu. Ku skutkovým tvrdeniam žalobcu žalovaní uviedli, že je pravdou, že medzi žalobcom a žalovaným 1. bola 03.11.2011 uzavretá kúpna zmluva na predaj bytu č. XX s prísl. na ulici J. – Q. v Poprade, avšak nesúhlasia s tým, že dojednaná kúpna cena bola vo výške 28.000,- eur. Žalovaný 1. tvrdí, že kúpna cena bola dojednaná vo výške uvedenej v kúpnej zmluve v článku VII. ods. 1 a to vo výške 15.000,- €, kde túto sumu aj žalobca ako kupujúci uhradil žalovanému 1., žalovaný 1. nikdy od žalobcu neprevzal žiadnu inú finančnú čiastku titulom dojednanej kúpnej ceny. Toto skutkové tvrdenie žalovaného 1. potvrdzuje aj obsah listu žalobcu zo dňa 15.10.2019, kde žalobca uviedol, že „.... ďalších 13.000,- € v zmysle Vašej požiadavky a požiadavky Vašej mamy E. C. D. na dodatočnú úhradu kúpnej ceny mimo zmluvných dojednaní“, čo potvrdzuje, že kúpna cena v kúpnej zmluve za predaj bytu s príslušenstvom bola skutočne dojednaná výlučne v sume 15.000,- eur. Túto sumu žalovaný 1. aj vrátil žalobcovi po právoplatnosti rozsudku súdu, ktorým bola určené, že daná kúpna zmluva je neplatná, v lehote určenej žalobcom vo výzve z 15.10.2019. Preto sa žalovaný 1. nikdy nedostal do omeškania s vrátením dojednanej kúpnej ceny žalobcovi s poukazom na ust. § 563 zákona č. 40/1964 Zb. a preto

je nedôvodná aj žaloba žalobcu v časti požadovaných úrokov z omeškania zo sumy 28.000,- € od 17.11.2018 do 30.10.2019.

Žalovaná 2. vzniesla námietku nedostatku pasívnej legitímácie na jej strane nakoľko nebola zmluvnou stranou uvedenej kúpnej zmluvy. S poukazom na skutkové tvrdenie žalobcu uvedené v jeho výzve zo dňa 15.10.2019, ak by žalobca preukázal tvrdené plnenie vo výške 13.000,- €, toto plnenie by sa nikdy nemohlo považovať za plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 03.11.2011 a ani inej zmluvy o prevode nehnuteľností, pretože podľa ust. § 46 ods. 1 OZ zmluvy o prevodoch nehnuteľností musia mať zo zákona písomnú formu a nedodržanie formy spôsobuje podľa ust. § 40 ods. 1 OZ absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na základe čoho by dané plnenie muselo byť posudzované len ako plnenie bez právneho dôvodu. V takomto prípade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podlieha ako majetkové právo premlčaniu, kde žalovaní vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ. Taktiež žalovaná 2. rozporovala skutočnosť, že ona sama mala prijať sumu 13.000,- eur ako doplatok kúpnej ceny za predaj bytu. Uviedla, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy a vyplácaní dohodnutej kúpnej ceny vo výške 15.000,- eur nebol prítomný žiaden zo žalobcom uvádzaných svedkov – D. P., B. L. a D. M.. Žalovaná 2. uviedla, že výška kúpnej ceny 15.000,- eur bola dojednaná práve s poukazom na prebiehajúci súdny spor a to napriek tomu, že skutočná trhová hodnota bytu bola vyššia tak ako to uvádza žalobca a to v čiastke okolo 30.000,- €. Preto žalovaná 2. pri príprave kúpnej zmluvy v nej uviedla dojednanie čl. IX., ktoré daný stav popisovalo a žalobca kupoval byt s týmto upozornením a tomu zodpovedajúcou a vzájomne dojednanou kúpnu cenou v čl. VII. zmluvy.

K navrhovanému dôkazu a to prehratiu zvukových záznamov zástupcu žalobcu a žalovaných, žalovaní zhodne uviedli, že nikým neboli vopred oboznámení o tom, že ich zvukový prejav sa má nahrávať alebo je nahrávaný, nikdy na takéto konanie nedali svoj súhlas a preto s poukazom na ustanovenia § 12 ods.1 zákona č. 40/1964 Z. z. a § 187 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. namietajú vykonanie tohto navrhovaného dôkazu a to prehratím zvukových záznamov - nahrávok a to z dôvodu, že ide o nezákonný dôkaz a tieto nahrávky nie je možné použiť ako dôkazný prostriedok vo vedenom súdnom konaní. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obaja žalovaní zhodne navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Žalobca následne vo vyjadrení zo dňa 03. 11. 2021 poukázal na to, že žalovaní správne uviedli, že kúpna cena bola v Zmluve o prevode vlastníctva bytu zo dňa 3.11.2011 uvedená vo výške 15.000,- €, avšak túto skutočnosť oznámila žalovaná 2. zástupcovi žalobcu až dňa 3.11.2011 potom, ako za prítomnosti žalovaného 1. žalovanej 2., pána B. L., pána D. M. a pána D. B. ako zástupcu žalobcu, tento odovzdal v mene žalobcu sumu 28. 0000.- € v hotovosti k rukám žalovaných a žalovaná 2. peniaze prepočítala a následne odovzdala p. D. B. potrebný počet vyhotovení kúpnej zmluvy podpísaných žalovaným 1. spolu s návrhom na vklad, pričom mu oznámila, že v kúpnej zmluve je uvedená kúpna cena len 15.000.- € s vysvetlením, že je tam uvedené len to, „čo ona za byt dala“.

Z písomného vyjadrenia žalovanej zo dňa 29.6.2021 vyplýva, že kúpnu cenu vo výške 15.000,-€ spolu s dojednaním čl. IX., ktoré popisovalo právny stav bytu, uviedla do kúpnej zmluvy pri jej príprave sama žalovaná 2. Uvedené teda len potvrdzuje, že práve žalovaná 2. a nie žalovaný 1., ako oficiálny vlastník bytu, následne dňa 3.11.2011 túto skutočnosť aj oznámila pri preberaní kúpnej ceny zástupcovi žalobcu, avšak s vysvetlením, že je tam uvedené len to, „čo ona za byt dala“.

Vzhľadom k tomu, že trhová hodnota bytu, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy bola v roku 2011 až 50.000.- € (nie 30.000,- € ako nesprávne uvádza žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 29.6.2021), bola zaplatená kúpna cena vo výške 28.000.- € adekvátna právnomu stavu bytu, nakoľko mal žalobca za to, že prebiehajúci súdny spor o vypratanie nehnuteľnosti bude úspešne ukončený a dôjde k vyprataniu nehnuteľnosti, nakoľko predchádzajúce súdne rozhodnutie Okresného súdu Poprad z 23.9.2010 sp. zn. 12C/14/2009-187 a následný rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.9.2011, sp. zn. 4Co 47/2011, 4Co/48/2011 a 4Co/114/2011 potvrdili vtedy existujúci právny stav, okrem iného aj tú skutočnosť, že žalovaný 1. je vlastníkom predmetného bytu a je teda oprávnený s bytom nakladať. Navyše žalobca kupoval byt v dobrej viere od právnik a sprostredkovateľom predaja bola žalovaná 2., advokátka pôsobiaca v Poprade, žalobca teda nemal žiadne pochybnosti o právnom stave kupovaného bytu, teda ani o výsledku prebiehajúceho súdneho konania o vypratanie nehnuteľnosti. Z uvedeného tak kúpna cena bytu vo výške 15.000,- € nemohla byť v žiadnom prípade zodpovedajúca trhovej cene bytu ani po zohľadnení prebiehajúceho súdneho sporu o vypratanie nehnuteľnosti. Kúpna zmluva neobsahovala celú dojednanú kúpnu cenu z dôvodov na strane žalovanej 2. Žalobca navrhol, aby súd vyzval žalovaných na predloženie kúpnej zmluvy, ktorou predmetný byt nadobudli, resp. nadobudol žalovaný od pôvodných vlastníkov, a to z dôvodu preukázania tvrdenia o tom, že žalovaná uviedla do

kúpnej zmluvy iba sumu 15.000,- € s vysvetlením, že je tam uvedené len to, „čo ona za byt dala“. Uvedené by tak podľa jeho názoru preukázalo, že k predaju bytu nemohlo dôjsť za rovnakých cenových podmienok ako k jeho nadobudnutiu, nakoľko by to bolo pre kupujúceho (žalovaného) nerentabilné a nezmyselné.

Žalovaní vo svojom vyjadrení správne uvádzajú, že žalovaná nebola zmluvnou stranou uvedenej kúpnej zmluvy. Taktiež vzniesli námietku nedostatku pasívnej legitímácie na jej strane, s čím ale žalobca nesúhlasí pretože práve žalovaná bola sprostredkovateľkou a vykonávateľkou všetkých súvisiacich úkonov jednak v čase pred uzatvorením kúpnej zmluvy aj v čase potom, taktiež následne komunikovala ohľadom vrátenia kúpnej ceny bytu. Taktiež preberala a prepočítavala zaplatenú kúpnu cenu bytu a sama komunikovala pri celej transakcii so všetkými zúčastnenými stranami. Konanie a aktivita žalovanej vo veci, je dôkazom toho, že mala eminentný záujem na veci, pričom žalovaný vystupoval len ako formálny vlastník predmetného bytu, pričom bezdôvodné obohatenie spôsobili svojim konaním obaja žalovaní a mali by byť spoločne zaviazaní ho aj vydať žalobcovi.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 20.6.2016 (sp. zn. 12C/247/2014 - 122), súd okrem iného rozhodol o tom, že kúpna zmluva je neplatná čo bolo následne potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu zo dňa 25.9.2018 (sp. zn. 4Co/78/2018-231). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2018. Prebiehajúci súdny spor o vypratanie bytu, vedený na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 19C/236/2008, sa tak stal bezpredmetným a konanie bolo zastavené.

Lehota na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny bytu tak začala plynúť dňa 17.11.2018. Žalovaný však po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu sp. zn. 4Co/78/2018 - 231), ktorá nastala dňa 16.11.2018, nevrátil žalobcovi zaplatenú kúpnu cenu. Žalobca resp. jeho splnomocnený zástupca p. D. B. viackrát osobne vyzýval žalovaných na vrátenie kúpnej ceny vo výške 28.000,- € avšak o tejto skutočnosti nemá relevantný dôkaz. V stave dôkaznej núdze a s poukazom na §563 Občianskeho zákonníka teda súhlasí s tvrdením žalovaných, že žalovaní neboli s úhradou sumy 28.000,- € v omeškaní a berie spať žalobu v časti požadovaných úrokov z omeškania zo sumy 28.000,- € od 17.11.2018 do 30.10.2019 a zároveň upravuje aj návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 13.000,- € od 31.10.2019 do zaplatenia. V zmysle uvedeného petit žaloby znie nasledovne: „1. Žalovaný v prvom rade a žalovaný v druhom rade sú povinní spoločne a nerozdielne vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 13.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 13.000,- € od 31.10.2019 do zaplatenia. 2. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.“

Nesúhlasí s tvrdením žalovaných a ich právnou argumentáciou toho, že : „ plnenie vo výške 13 000.- € by sa nikdy nemohlo považovať za plnenie podľa kúpnej zmluvy, pretože podľa ustanovenia § 46 ods. 1 OZ zmluvy o prevode nehnuteľnosti musia mať zo zákona písomnú formu a nedodržanie formy spôsobuje podľa § 40 ods. 1 OZ absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na základe čoho by dané plnenie muselo byť posudzované len ako plnenie bez právneho dôvodu, podliehajúca premlčaniu. Podľa jeho názoru zámerné neuvedenie celej dojednanej kúpnej ceny do Zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo strany žalovaných nie je „nedodržaním formy zmluvy o prevode nehnuteľnosti“. Takéto tvrdenie je účelové a zavádzajúce, nakoľko sa žalobca v celom tomto konaní snaží preukázať, že skutočne dojednaná a zaplatená kúpna cena bytu bola 28.000,- €. Žalovaná argumentovala, že v kúpnej zmluve je uvedené len to, „čo ona za byt dala“, čo sa mu javí skôr ako zrejماً snaha vyhnúť sa povinnosti platiť daň z príjmu a nie zneplatniť kúpnu zmluvu nedodržaním jej formy. Pri osobných stretnutiach splnomocnenca žalobcu so žalovanými nikto zo žalovaných nepopieral zaplatenie kúpnej ceny vo výške 28.000,- € a povinnosť jej vrátenia žalobcovi. Žalovaná sa podľa zvukového záznamu nebránila povinnosti vrátiť zaplatenú kúpnu cenu vo výške 28.000,- € žalobcovi a uvádza, že : „ musia mne vrátiť čo som zaplatila...“ a zároveň navádza p. D. B., aby sa aj on resp. jeho brat (žalobca) podieľal na strate, ktorú ona utŕžila pri celej transakcii. Na otázku p. B. L.: „ Koľko máš na papieroch?“ odpovedal p. D. B., že. „28.000,- €“, na čo žalovaná zareagovala, že: „ Ale na papieroch...“. Jasným dôkazom ohľadom skutočne dojednanej a zaplatenej kúpnej ceny vo výške 28.000,- € je vyjadrenie žalovaného (vlastníka bytu) na zvukovej nahrávke, že „vtedy cena bola 28 a teraz také byty idú po 70 tisíc“.

Žalobca teda od roku 2011, kedy zaplatil kúpnu cenu bytu vo výške 28.000,- € v predmetnom byte nebýval a do dnešného dňa mu nebol vrátený zostatok zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- €. Časť zaplatenej kúpnej ceny vo výške 15.000,- € mu bola vrátená dňa 30.10.2019.

K tvrdeniu žalovaných ohľadom navrhovaného dôkazu - prehratia zvukových záznamov, že na nahrávanie žalovaní nikdy nedali súhlas a k námietke žalovaných, že sa jedná o nezákonný dôkaz, pričom sa odvolávajú na § 187 ods. 1., ods. 2. zákona č. 160/2015 CSP a na ustanovenie § 12 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. žalobca uviedol, že nahrávky predložené súdu sú kľúčovým dôkazom v tomto konaní a poukázal na materiálno - skutkovú pravdu tohto dôkazu. Tvrdenie žalovaných nie je pravdivé, pretože žalovaní vedeli o tom, že rozhovory sú nahrávané a nikto z nich nemal námietku voči nahrávaniu

a vykonanie nahrávky žiadnym spôsobom nenamietali ani nevyjadrili svoj nesúhlas, z uvedeného teda má za to, že získaný dôkaz je zákonný. Teoreticky, pokiaľ by dôkaz bol nezákonný, resp. by tu bol čo i len náznak nezákonnosti, čo však popiera, tak poukázal na nasledovné: CSP v čl. 16 ods. 2 obsahuje výnimku z pravidla: „Súd pri prejednávaní a rozhodovaní vecí nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1“. Takýto dôkaz súd nemôže stroho odmietnuť, ale musí v zmysle čl. 3 a 16 CSP pristúpiť k tzv. testu proporcionality. Tento test je v podstate postup súdu, pri ktorom súd hodnotí to, ktoré Ústavou SR garantované právo má v danom prípade väčšiu váhu a dôležitosť. Ochrana súkromia nahrávanej osoby alebo právo na spravodlivý proces druhej strany. Vyššie uvedené názory vyplývajú najmä z rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva. Napríklad v rozhodnutí vo veci Schenk proti Švajčiarsku ESLP uviedol nasledovné: „Aj keď článok 6 Dohovoru zaručuje právo na spravodlivý proces, neustanovuje žiadne pravidlá týkajúce sa prijateľnosti dôkazov ako takých; táto problematika patrí v prvom rade vnútroštátnemu právu. Súd teda nemôže v princípe a in abstracto vylúčiť prípustnosť dôkazu získaného nezákonným spôsobom.“ Ak však nastane situácia, kedy strana sporu nemá k dispozícii iný dôkaz, ktorým by mohla účinne chrániť svoje práva a dosiahnuť tak spravodlivosť, môže súd prihliadať aj na takýto dôkaz. V takom prípade musí súd posúdiť, ktoré ústavné právo je pri vzájomnej kolízii silnejšie a preváži. Podobný názor má aj zákonodarca, ktorý v dôvodovej správe k Civilnému sporovému poriadku uviedol vo svojej podstate to isté. „Celkom výnimočne môže odôvodnenosť postupu mimo rámca princípu legality vyplývať z tzv. testu proporcionality vzájomne kolidujúcich ústavných práv. V tomto zmysle napr. súd môže vykonať dôkaz získaný v rozpore so zákonom, ak je právo protistrany ústavnokonformne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Ak teda napríklad súd vezme do úvahy elektronickú komunikáciu či zaznamenanie obrazu a zvuku na to určenými elektronickými prostriedkami, ktoré boli získané bez súhlasu osoby, ktorej prejavy boli takto zachytené, musí to odôvodniť tým, že právo na ochranu osobnosti tohto subjektu je v konkrétnom prípade proporčne slabšie oproti tomu ústavnému právu, ktorého porušenie sa má takto získaným dôkazným prostriedkom preukázať.“

Test proporcionality je kľúčovým právnym nástrojom pre posúdenie, či určitý nezákonný dôkaz bude procesne prípustný, a to aj na úkor porušenia práva protistrany. Inak povedané, zásah do práva protistrany, spočívajúci v získaní nezákonného dôkazu musí byť primeraný (proporcionálny) s prihliadnutím na povahu práva, na ochranu ktorého má nezákonný dôkaz slúžiť, vo vzťahu k právu, do ktorého sa získaním a použitím nezákonného dôkazu zasahuje. Prostredníctvom testu proporcionality dochádza k pomerovaniu (vyvažovaniu) dvoch kolidujúcich práv, pričom výsledkom tohto testu je vždy uprednostnenie jedného z týchto práv na úkor druhého práva v závislosti od posúdenia primeranosti zásahu. Právo žalobcu na spravodlivý proces, ktoré v sebe zahŕňa aj nárok na náležité zistenie skutkového stavu je právo majúce prednosť pred právom na ochranu súkromia zúčastnených osôb, zachytených na predloženej zvukovej nahrávke. Nahrávka zachytáva rokovanie medzi žalobcom a žalovanými a osobou zúčastnenou na celej transakcii, teda zachytáva prejavy, ktoré nemožno považovať za prejavy súkromnej povahy, čo značne oslabuje intenzitu zásahu do ich osobnostných práv.

Test proporcionality ako nástroj posudzovania prípustnosti nezákonného dôkazu vychádza z prelomového rozhodnutia Ústavného súdu ČR zo dňa 09.12.2014, sp. zn. II. ÚS 1 774/14, kde súd okrem iného uviedol, že: „Zadováženie jediného alebo kľúčového dôkazu touto cestou je analogické ku konaniu za podmienok krajnej núdze či dovolenej svojpomoci.“ Poukázal aj na rozhodnutie súdu - rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4Cob/51/2019 zo dňa 22. 10. 2020, ktorým súd po vykonaní testu proporcionality pripustil ako dôkaz zvukovú nahrávku získanú bez súhlasu zúčastnených osôb. Posudzovanie prípustnosti (primeranosti) zásahu v rámci testu proporcionality je trojstupňové a zahŕňa posúdenie vhodnosti, potrebnosti a primeranosti porušenia práva druhej strany. Posudzovanie vhodnosti spočíva v skúmaní otázky, či je daný dôkaz skutočne vhodný (spôsobilý) na zistenie skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania. Inými slovami, ide o posúdenie, či získaním nezákonného dôkazu bol sledovaný legitímny cieľ - týmto legitímnym cieľom musí byť preukázanie takých skutkových okolností prípadu (unesenie dôkazného bremena), od ktorých závisí úspech v spore, t.j. poskytnutie súdnej ochrany ohrozenému alebo porušenému právu. V rámci kritéria primeranosti sa posudzuje závažnosť a intenzita zásahu, ako aj to či miera zásahu do práva je primeraná cieľu, ktorý sa má nezákonným dôkazom dosiahnuť. V podstate ide o skúmanie otázky, či je v okolnostiach daného prípadu vyšší (silnejší) záujem na unesení dôkazného bremena, t. j. záujem na úspechu v spore, ako záujem na ochrane práva porušeného nezákonne získaným dôkazom. Je na posúdení súdu, či právo žalobcu na spravodlivý proces, ktoré v sebe zahŕňa aj nárok na náležité zistenie skutkového stavu je právo majúce prednosť pred právom na ochranu súkromia osôb zachytených na predloženej zvukovej nahrávke. Z uvedeného má za to, že predložený zvukový záznam je podľa §187 ods. 1 CSP, v spojení s čl. 16 ods.2

CSP a v nadväznosti na čl. 3 ods. 1 CSP prípustný ako dôkaz v tomto civilnom sporovom konaní na preukázanie skutočne dojednanej a zaplatenej kúpnej ceny bytu vo výške 28.000,- €.

Navrhli aby súd s poukazom na čl. 3 a 16 CSP, pristúpil k tzv. testu proporcionality a aby v súlade s § 188 ods. 1 CSP predmetný zvukový záznam vykonal jeho prehratím na pojednávaní tak, aby vykonanie dôkazu vypočítaním zvukovej nahrávky bolo zákonné, nakoľko bude vykonané priamo na pojednávaní. Žalobca v závere uviedol, že Kriminálny a expertízny ústav Policajného zboru, Sklabinská 1, 831 06 Rača, vyhotovuje prepis predložených zvukových nahrávok.

5. Žalovaní v následnom vyjadrení zo dňa 24. 01. 2022 poukázali na Zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo dňa 3.11.2011, a to čl. VII (kúpna cena), čl. IX ods. 2), čl. XI ods. 2). Parafovaním vyššie uvedenej Zmluvy žalobcom tento jednoznačne potvrdil výšku kúpnej ceny, spôsob uhradenia kúpnej ceny, dôvody (právna situácia), ktoré boli určujúce pri stanovení výšky kúpnej ceny. Žalobca ako kupujúci sa v tejto zmluve dohodol, že túto je možno meniť len so súhlasom oboch zmluvných strán a to vo forme písomne vzostupne očíslovaných dodatkov k tejto zmluve a to by sa týkalo aj akýchkoľvek zmien vo vzťahu ku kúpnej cene a to či už jej výšky alebo spôsobu jej úhrady. Žiaden takýto dodatok žalobca so žalovaným neuzatvorili a preto je potrebné vnímať vyjadrenie žalobcu výlučne ako procesný útok. Žalobca parafovaním kúpnej zmluvy výslovne prehlásil, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy a že táto bola uzatvorená na základe pravdivých údajov, že vyjadrovala jeho pravú a slobodnú vôľu, že táto zmluva nebola dojednaná v tiesni ani za inak jednostranne pre neho nevýhodných podmienok. S poukazom na uvedené je nesporné neunesenie dôkazného bremena na strane žalobcu k jeho tvrdeniam. Vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovanej uviedli, že samotný žalobca potvrdzuje skutočnosť, že žalovaná nebola zmluvnou stranou na strane predávajúcej vo vyššie uvedenej kúpnej zmluve a teda nemôže byť ani pasívne legitimovaná v tomto konaní, v ktorom sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu vrátenia časti kúpnej ceny z vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá bola neskôr súdom vyhlásená za neplatnú. Žalobca priamo neodovzdal kúpnu cenu vo výške 15.000,- eur predávajúcemu (žalovanému) a teda jeho tvrdenie o prepočítaní zaplatenej kúpnej ceny žalovanou je tvrdením z druhej ruky, pretože navyše žalobca sa ani osobne nezúčastnil odovzdania kúpnej ceny predávajúcemu.

Ak žalobca tvrdí, že to bola žalovaná, ktorá preberala a prepočítavala zaplatenú kúpnu cenu za byt, ktorý bol predmetom vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, k tomu sa žalovaní nevedia vyjadriť, ktorý z nich konkrétne zaplatenú kúpnu cenu vo výške 15.000,- eur, ktorá bola dohodnutá v zmluve fyzicky prebral a prepočítal. Táto kúpna cena však bola určená pre predávajúceho, tj. žalovaného. S určitosťou však obaja žalovaní popierajú, žeby im bola odovzdaná suma 28.000,- eur tak, ako to tvrdí žalobca, ktorý sa navyše ani nezúčastnil samotného odovzdania finančných prostriedkov. Skutočnosť, že žalovaná bola fyzicky prítomná pri odovzdávaní kúpnej ceny, ako aj skutočnosť, že žalovaná v súvislosti s uzatvorením uvedenej kúpnej zmluvy komunikovala v mene žalovaného ale nezakladá ich nerozlučné procesné spoločenstvo a z takejto situácie nemožno vyvodit' spoločné právo na vrátenie prípadného bezdôvodného obohatenia.

Žalovaní súčasne vzniesli námietku aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a to z dôvodu, že žalobca priamo či už žalovanému alebo žalovanej neodovzdal žiadne finančné prostriedky ako kúpnu cenu za byt, ktorý nadobudol na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, čo je uvedené aj v žalobe. Bol to D. B., ktorý odovzdal sumu 15.000,- eur v hotovosti žalovanému za prítomnosti žalovanej, keďže tento bol predávajúcim nehnuteľnosti v zmysle vyššie uvedenej zmluvy, v ktorej bola výška kúpnej ceny ako aj spôsob jej uhradenia dohodnutý. Poukázali na ustanovenie § 451 ods. 1 a 2 a § 456 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o zvukové záznamy uviedli, že nikým neboli vopred oboznámení o tom, že ich zvukový prejav sa má nahrávať alebo je nahrávaný, nikdy na takéto konanie nedali svoj súhlas a preto s poukazom ustanovenia zákona č. 40/1964 Z.z. a 160/2015 Z.z. namietajú vykonanie tohto navrhovaného dôkazu a to prehratím zvukových záznamov - nahrávok a to z dôvodu, že ide o nezákonný dôkaz a tieto nahrávky nie je možné použiť ako dôkazný prostriedok v tomto súdnom konaní. Žalovaní zhodne navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Podaním doručeným súdu 16.05.2022 žalobca predložil avizovaný Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/1338 zo dňa 27. apríla 2022 Kriminálneho a expertízneho ústavu Policajného zboru vypracovaný pre účely tohto súdneho konania, s doslovným prepisom označených úsekov zvukových nahrávok zo dňa 24.06.2019 a zo dňa 16.07.2019.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovaných, výsluchom svedkov D. M., D. B., D. P., prednesmi právnych zástupcov sporových strán, oboznámením s listinnými dôkazmi – Zmluva o prevode

vlastníctva bytu zo dňa 3.11.2011; návrh na vklad zo dňa 3.11.2011 podaný na Správu katastra Poprad; odborné vyjadrenie realitnej kancelárie Majesty, s. r. o., Bajkalská 2334/1, 05801 Poprad k trhovej cene bytu v roku 2011; Rozsudok Okresného súdu Poprad z 23.9.2010 sp. zn. 12/14/2009-187; Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.9.2011, sp. zn. 4Co/47/2011, 4Co/48/2011 a 4Co/114/2011; Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.9.2018 (sp. zn. 4Co/78/2018 - 231); Rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 20.6.2016 (sp. zn. 12C/247/2014 - 122); Predsúdna výzva zo dňa 15.10.2019; Odpoveď na predsúdnu výzvu zo dňa 30. 10. 2019; Predsúdna výzva zo dňa 10. 12. 2019; Predsúdna výzva zo dňa 29.4.2020 ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise; oboznámením so znaleckým posudkom ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/1338 zo dňa 27. apríla 2022 a pripojeným spisom sp.zn. 19C/236/2008; prehratím zvukových záznamov z osobných stretnutí zo dňa 24.06.2019 a zo dňa 16.07.2019.

8. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní 03.10.2023 uviedol, že v roku 2011 dostal ponuku od brata na kúpu bytu v sume 28.000,- Eur. Keďže sa mu zdala na tú dobu táto kúpa výhodná, tak neváhal a s jeho finančnou podporou ten byt kúpili. Pri kúpe nebol, tak isto pri odovzdávaní peňazí tiež nebol s tým, že prišiel za ním so zmluvou kde bolo len 15.000,- Eur s tým odôvodnením, že je tam len suma za ktorú ten byt pani právnička kúpila. Zvyšných 13.000,- Eur jej brat vyplatil v hotovosti za prítomnosti dvoch osôb, p. M. a p. L.. Boli tam aj Pribylincovci, teda žalovaní. Právničkou o ktorej hovoril bola p. D., teda žalovaná 2. Nevidel dôvod im neveriť, pretože sa mu zdali ako dôveryhodné osoby. Zmluvu podpísal len on. 12 rokov čaká na byt alebo na vrátenie zvyšnej časti peňazí, tých 13.000,- Eur a nemá z toho nič. Bolo mu ešte povedané bratom D. B., že formálnym vlastníkom bytu je F. D. v zastúpení svojej mamy, ona to všetko vlastne riešila. On sám sa so žalovanými nestretol nikdy, pracuje v zahraničí. V odpovedi na otázku uviedol, že vedel o tom, že tam ešte bývajú pôvodní vlastníci, ale vedel aj že to kupuje od dôveryhodnej osoby, tak im dôveroval.

9. Žalovaný 1. pri výsluchu na pojednávaní 21.05.2024 uviedol, že s podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasí, považuje ju za nedôvodnú, nepodstatnú, nezákonnú a skutočnosť v nej uvedené sa nezakladajú na pravde. So žalobcom sa nikdy osobne nestretol, žiadne finančné prostriedky od neho neprijal a preto nerozumie, čo od neho žalobca žiada, vydanie bezdôvodného obohatenia ku ktorému nikdy nedošlo. Žalobcovi predal byt, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve, pričom v celej tejto právnej záležitosti poveril zastupovaním advokátku E. C. D., teda žalovanú 2.

V odpovediach na otázky ďalej uviedol, že kúpnu cenu za byt, ktorú zaplatil v zmysle zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 6.5.2008 si nepamätá. Kúpna cena, za ktorú previedol byt p. B. je uvedená v kúpnej zmluve a je vo výške 15.000,- eur. Cena bola nižšia, tak ako je uvedená v zmluve a to preto, lebo v tom čase v byte bývali osoby bez právneho titulu. O tejto skutočnosti bol žalobca informovaný, pokiaľ má informácie a preto je to aj takto v zmluve uvedené, že cena je takto nižšia, lebo sú tam tieto osoby, teda boli tam právne vady v súvislosti s týmto bytom. Ako sa žalobca dozvedel o tejto kúpnej cene 15.000,- eur nevie, asi od brata. Proces predaja bytu si presne nepamätal, zastupovala ho v celom rozsahu E. D., on len podpísal kúpnu zmluvu s overeným podpisom a myslí, že druhá strana ani neoverovala podpis, ale to je len jeho domnienka. Všetky finančné prostriedky, tak ako aj všetko ostatné zabezpečovala jeho zástupkyňa. Ona preberala aj kúpnu cenu v jeho mene, nebol pri tom, ale myslí si, že áno. V odpovedi na otázku aby vysvetlil rozpor, kde v písomnom vyjadrení zo dňa 24.1.2022 uvádza, že sa nevie vyjadriť, ktorý z nich, žalovaných, fyzicky prevzal a prepočítaval kúpnu cenu v hotovosti a zároveň v tom istom vyjadrení uvádza, že p. D. B. odovzdal kúpnu cenu v hotovosti žalovanému 1. za prítomnosti žalovanej 2., uviedol, že pri preberaní kúpnej ceny prítomný nebol, vyjadrenie nepísal. S p. D. B. sa pred podaním žaloby rozprával o prebiehajúcom spore o vypratanie, o tom v akom štádiu je tento spor. On sa informoval, či je tam niečo nové. O neplatnosti kúpnej zmluvy sa s ním nerozprával, v tejto veci bolo rozhodnuté, kúpna zmluva bola neplatná a plnenia navzájom vrátené. Nepamätal si, žeby ho p. D. B. žiadal niekedy o vrátenie kúpnej ceny, kúpnu cenu vrátil v celosti žalobcovi. Pokiaľ ide o okamih overenia podpisu na kúpnej zmluve uviedol, že k tomu sa mu ťažko vyjadruje, pretože nebol pri prevzatí kúpnej ceny, takže nevie, či táto bola zaplatená predtým alebo potom ako doručil kúpnu zmluvu s jeho overeným podpisom. Nemá absolútne pocit, že by sa na úkor niekoho bezdôvodne obohatil, keďže vrátil presne to, čo prijal, teda 15.000,- eur. Je možné to chápať tak, že kúpnu cenu prijal od svojej právnej zástupkyne. Nepamätal si, kto našiel kupujúceho predmetného bytu, akou formou kupujúceho hľadal ani kto ho informoval, že sa našiel kupujúci.

10. Žalovaná 2. pri výsluchu na pojednávaní 21.05.2024 uviedla, že ako právna zástupkyňa zastupovala žalovaného vo veci predaja jeho bytu, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve. Pripravila zmluvy podľa pokynov klienta, pripravila návrh na vklad vlastníckeho práva. Žalovaný nato, v súvislosti s predmetom

tohto sporu, zbavil žalovanú ako svoju právnu zástupkyňu mlčanlivosti. Ďalej uviedla, že nemá prečo sa vo veci nevyjadriť. Má za to, že je žalovaná ako občan. S touto právnou vecou nemá nič spoločné, nebola účastníkom zmluvy. Ani ako občan ani ako právny zástupca žalovaného nepozná žalobcu, nevie kto to je, nikdy sa osobne nestretli a necíti sa byť oprávnená žalovaná vo veci bezdôvodného obohatenia ku ktorému nikdy nedošlo. Žalobca môže žiadať plnenie od niekoho komu to plnenie poskytol. Žalobca sa s ňou nikdy nestretol a nedošlo k žiadnemu plneniu medzi nimi.

V odpovediach na otázky ďalej uviedla, že pokiaľ nahliadla do zmluvy, je to už 13 rokov takže si to už presne nepamätá, vie len, že ju žalovaný oslovil o vypracovanie zmluvy, návrhu na vklad, čo urobila, nevie kedy to žalobca podpísal, nakoľko zo súdu má listinu, ktorú predložil žalobca a nie je tam doložka o osvedčení podpisov, len kúpna zmluva, takže netuší kedy to podpísal. Žalovaný to podpísal 3.11.2011. Predpokladá, že sa tie zmluvy niekomu odovzdali buď pred tým podpisom alebo po podpise, to si už nepamätá a keď boli všetky podpisy, plus podpísaný návrh na vklad bez overenia, tie odovzdala asi bratovi žalobcu, povedal, že je príbuzný alebo brat, to si nepamätá s tým, že vyplatil v hotovosti pre žalovaného, ktorý v tom čase nebol prítomný, sumu dohodnutú v zmluve 15.000,- eur. Ona, ako právny zástupca postupovala podľa zmluvy, kde bola suma uvedená. Peniaze prevzala a odovzdala neskôr predávajúcemu. To bola celá jej práca. Ešte si spomenula, že písala ako právny zástupca list žalobcovi, že mu bola vrátená kúpna v cene suma 15.000,- eur, ktorú on nezaplatil osobne, ale to nie je meritom veci. K meritu veci sa nemá viac ako vyjadriť, pretože žalobcu nepozná a príde jej to ako konanie bezprecedentné, nezákonné, nezrozumiteľné, nejasné a neurčité a nerozumie tejto žalobe. Kto ju informoval o existencii kupujúceho si nepamätala, rovnako si nepamätala, či sa zúčastnila aj predzmluvných jednaní s kupujúcim alebo jeho zástupcom, ale uviedla, že so žalobcom nie, lebo toho nepozná, nikdy sa nestretli. Brata žalobcu p. D. B. stretla raz alebo dvakrát. Dnes by ho už nevedela identifikovať. Stretla ho, keď si prišiel zobrať na podpis zmluvy pre brata, mal by to byť brat a potom keď ich vrátil. Nepamätala si kto jej dal pokyn vydať podpísané zmluvy bratovi žalobcu, bolo to dávno a podklady už nemá, rovnako si nepamätala kto ju informoval o tom, že kúpnu cenu bude vyplácať brat žalobcu, uviedla, že zrejme brat. Vyjadrenie zo dňa 24.1.2022 nečítala, písal ho právny zástupca, takže ani nevie k čomu by sa mala vyjadrovať. Potvrdila, že kúpnu cenu za byt prevzala a odovzdala predávajúcemu. Pri preberaní kúpnej ceny nikto nebol, nepamätala si to už presne, ale pokiaľ vie tak bol sám, dotýčny pán zrejme brat žalobcu. Nikdy neuviedla, že suma 15.000,- Eur je cena, ktorú zaplatila ona, byt nebol nikdy jej, nemala právo ním disponovať. V odpovedi na otázku, či povedala pred p. D. B. „máme napísané na zmluve, ktoré vám ja pošlem, hneď ako mi to vyplatí tento, zvyšnú sumu mi musí Tino vrátiť, aby som vám ju mohla dať“ uviedla, že nevie o takomto vyjadrení, ani jej táto veta s ničím nesúvisí. Žiadneho C. nepozná, to mu musel povedať niekto iný.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 21.05.2024 uviedol, že žalobca splnomocnil v súvislosti z uzatváraním predmetnej kúpnej zmluvy a na odovzdanie kúpnej ceny svojho brata p. D. B., ktorý komunikoval so žalovanými a vyplácal aj kúpnu cenu.

12. Svedok D. M. pri výsluchu na pojednávaní dňa 30.01.2025 uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k sporovým stranám. K veci samej svedok uviedol, že je mu to známe. D. B. L. ho kontaktoval, aj p. P., že má nejaký byt, ktorý by chcel predať, teda že niekto mu ponúkol aby sprostredkoval jeho predaj. V tom čase sa s ním stretli na námestí v Spišskej Sobote a povedal im o aký byt ide a čo je tam za problém. Povedal, že predávajúci ho chce predať za cenu 30.000,-Eur s tým, že mu povedali, že oni momentálne peniaze nemajú s tým, že keď potrebuje tak môžu sa niekoho opýtať, že či by nekúpil byt. On následne kontaktoval p. D. B., že či by nechcel kúpiť byt za sumu 30.000,- Eur. Povedal mu, že aké sú tam problémy s tým bytom a on mu povedal, že by ho kúpil za sumu 28.000,- Eur. Svedok všetko povedal L., že keď chce, tak má kupcu za sumu 28.000,- Eur a on mu povedal, že mu dá vedieť. Následne mu L. volal, že predávajúci súhlasí so sumou 28.000,- Eur. Potom L. s predávajúcim vyhotovili kúpnopredajné zmluvy a stretli sa s p. B. D., L., D. D. a jej synom p. D. u nej v kancelárii. Tam boli nachytné kúpnopredajné zmluvy, ktoré si p. D. B. naštudoval a zarazila ho suma na kúpnopredajnej zmluve 15.000,- Eur. Na čo následne povedal, že suma za ktorú kupuje byt je 28.000,- Eur a nie 15.000,- Eur a p. D. mu odvetila, že potrebuje dať do zmluvy sumu 15.000,- Eur, lebo to je suma za ktorú ona kupovala byt. D. D. B. s tým súhlasil s tým, že jej dáva nie 15.000,- ale 28.000,- Eur, ktoré jej vyplatil priamo v kancelárii na ruku.

V odpovediach na otázky svedok ďalej uviedol, že bol osobne prítomný pri vyplatení sumy 28.000,- Eur, bol tam aj p. D. B., p. L., D. D. a jej syn p. D.. Pokiaľ ide o problémy spojené s bytom, malo s jednáť o nejaký súdny spor, ktorý p. D. vyhrala a potrebovala súrne peniaze, tak ho predávala ďalej s tým, že už treba dať na súd iba vypratanie. V kancelárii bol prítomný, lebo to išlo cez neho ako sprostredkovateľa.

Z obchodu nemal žiadnu províziu ani iné majetkové alebo nemajetkové plnenie. Nepamätal si, žeby komunikoval s D. B. alebo inými osobami ohľadne tejto záležitosti aj inak ako telefonicky, mailom, sms, alebo cez nejakú aplikáciu. Keď prišli do kancelárie žalovanej zmluva bola už pripravená. Ako kupujúci bol v zmluve uvedený brat D. B.. D. B. povedal, že to kupuje pre brata. Rozprával to v kancelárii pred všetkými. V byte ostali bývať nájomníci, proste ten spor vyhrali. Kto zastupoval nového vlastníka bytu – žalobcu v iných súdnych konaniach nevedel. Ďalej uviedol, že p. D. prepočítavala celú sumu ručne, už si nepamätal presne komu dal p. D. B. tie peniaze do ruky, či p. D. alebo D.. Blízky priatelia volajú p. B. L. familiárne C., alebo Suchý.

13. Svedok D. B. pri výsluchu na pojednávaní dňa 30.01.2025 uviedol, že žalobca je jeho brat. K veci samej svedok uviedol, že p. D. M. mu ponúkol byt za 30.000,- Eur. Vedel, že je to 2 izbový byt a povedal mu, že za 28.000,- Eur by ho kúpil. Išli k p. D. tam kde pracuje, do jej kancelárie, on jej dal peniaze a ona mu dala zmluvy, ktoré išiel za bratom podpísať a odniesol ich na kataster. Dal jej 28.000,- Eur. D. D. ich prepočítala a na zmluve bolo 15.000,- Eur. Pýtal sa jej prečo je tam táto suma, povedala, že je tam to čo ona dala za tento byt. Povedal si, že je to právnička, že od koho lepšieho je kúpiť byt ako od právnika. Pri preberaní peňazí tam bol okrem neho D. M., p. D., p. D. a p. L.. Jeho brat tam nebol, pretože bol vtedy v práci. Vie, že podľa zmluvy kupujúcim bol jeho brat A. B..

V odpovediach na otázky svedok ďalej uviedol, že predávajúcim bol F. D., bol napísaný ako majiteľ bytu a p. D. to sprostredkúvala. Tiež o tom nevedel, až tam sa to dozvedel. Po tom čo p. A. B. prišiel o byt v dôsledku súdneho rozhodnutia sa stretol ohľadne vrátenia zaplatenej kúpnej ceny s p. D., ona mu stále povedala, že jej musia vrátiť peniaze a ona mu potom vráti peniaze. Stretol sa v tejto veci aj s p. D., viac menej on rozprával ako keby sa to jeho netýkalo, povedal mu že to mama rieši, že to je jej. Na jeho stretnutí s p. D. bol ešte p. B. L.. D. D. sa nikdy sa nebránila vráteniu plnej sumy 28.000,- Eur. P. L. bol na tom stretnutí ako sprostredkovateľ, ona uvádzala, že on je sprostredkovateľ, aj jej syn to tiež rozprával. Pokiaľ ide o dohodu o termíne vrátenia 28.000,- Eur, nepamätal si žiaden termín, ona len stále hovorila, že keď jej vrátia, že ona vráti, že niekedy v septembri jej majú vrátiť. V celej veci vystupoval v mene brata. Tá kúpa bola aj tak myslená, že svedok mu požičia peniaze a on si zoberie hypotéku, aby svedkovi tie peniaze vrátil. Keď prišiel do uvedenej kancelárii na to prvé stretnutie boli už kúpne zmluvy prichystané. Nevedel uviesť, odkiaľ mali žalovaní vedomosť o tom, kto bude uvedený ako kupujúci. Finančné prostriedky ktoré použili na zaplatenie kúpnej ceny boli bratove aj jeho. To čo bolo na zmluve to mu vrátili na jeho účet. Jeho brat zaslal žalovaným dve predsúdne výzvy v ktorých sám uviedol na aké číslo účtu majú byť vrátené zaplatené peňažné prostriedky a uviedol tam číslo účtu svedka. Prečo uviedol jeho číslo účtu nevedel, asi preto že mu požičal peniaze na kúpu.

14. Svedok D. P. pri výsluchu na pojednávaní dňa 30.01.2025 uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k sporovým stranám. K veci samej sám nevedel uviesť nič, žiadal aby mu boli kladené konkrétne otázky. Následne na otázku právneho zástupcu žalobcu či má vedomosť o tom za akú cenu bol ponúkaný na predaj 2 izbový byt na ulici Ústecko – Orlickej v bloku B. v roku 2011, vlastníkom ktorého bol p. D. a sprostredkovateľom tejto transakcie mal byť p. B. L. odpovedal, že sa k tomu presne vyjadriť nevie. Kríž ponúkal veci na predaj, ale či to bol konkrétne tento byt si nepamätal. Pamätal si, že hovoril o nejakej sume 30.000,- Eur, ale to sa rozprával s p. M. a s p. L.. Nevedel sa vyjadriť kto ten byt nakoniec kúpil, pretože to neriešil.

15. Žalovaná na pojednávaní dňa 20.05.2025 k veci samej doplnila, že iná kúpna cena zaplatená nebola. Ako dôkaz tohto tvrdenia je predsúdna výzva od žalobcu zo dňa 15.10.2019, kde v texte uvádza, že v deň podpisu zmluvy uhradil sumu 15.000,- Eur a dodatočne uhradil mimo zmluvných dojednaní ďalších 13.000,- Eur. Absolútne sú tu spojené dve rozdielne veci. Dodatočne znamená, že dňa 13.12.2011 prevzala právne zastúpenie za A. B. a riešila mu súdne veci. Na Okresnom súde v Poprade sa táto vec viedla pod sp. zn. 19C/236/2008. V poslednej vete plnomocenstva, ktoré je prílohou súdneho spisu a ktorý žiada priložiť k tomuto spisu je uvedený: „povinný som dať primeraný preddavok podľa postupu prác.“ V decembri 2011 boli dodatočne zložené finančné prostriedky, ale na právne zastupovanie. Zastupovala A. B.. Takže nie je pravda, že nejakých 13.000,- Eur malo byť predmetom kúpi. A. B. zastupovala aj v iných právnych veciach, kde bol povinný zložiť preddavok a to v rôznych zmluvných záležitostiach, hlavne v zmluve o prevode nehnuteľností a návrhu vkladu do katastra, za čo zložili peniaze. Je pravdou, že všetky tieto peniaze za právne zastupovanie sa týkali toho istého bytu, ale nebola to kúpna cena. Zastupovala mandanta až do 26.9.2019, kedy došlo k zastaveniu konania. Následne po skončení tohto právneho zastupovania prišiel D. B., odovzdala mu agendu, ktorá súvisela

s týmto súdnym konaním a uzavreli aj finančné záležitosti. Svedok D. M., ktorého v živote nevidela klame, nakoľko sám žalobca, ako v predsúdnej výzve zo dňa 15.10.2019 tak aj v predsúdnej výzve dňa 29.4.2020 uvádza, že suma 13.000,- Eur sa jednalo o dodatočnú úhradu, ale nie kúpnej ceny. Svedok D. B. uviedol, že išlo výlučne o jeho peniaze a dokonca v liste ktorým žiada vrátiť kúpnu cenu uviedol svoje vlastné číslo účtu. Zotrvala na všetkých námietkach, ktoré v priebehu konania uviedol právny zástupca žalovaných.

16. Na pojednávaní dňa 30.7.2025, kedy bol oboznámený spis sp.zn. 19C/239/2008, právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca nikdy nerozporoval skutočnosť, že ho žalovaná zastupovala v konaní o vypratanie bytu. Nie je mu jasné, čo bolo priložením oboznamovaného spisu preukázané pre potreby konania o vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o dôkaz ktorý žalovaní dňa 28.5.2025 doručili do súdneho spisu tzv. úradný záznam zo dňa 9.12.2011, teda spred 14 rokov, v ktorom sa mal žalobca zaviazat' na dodatočné zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby súvisiace s prevodom bytu v celkovej výške 12.000,- Eur. Žalobca dôrazne namieta, že by podpísal uvedený úradný záznam a zároveň namieta neštandardnosť tam uvedenej výšky odmeny advokáta. Žalobca by nikdy nesúhlasil s odmenou za spísanie kúpnej zmluvy vo výške 7.200,- Eur na byt s kúpnu cenou 28.000,- eur. Ďalej poukázali na časový nesúlad, nakoľko kúpna zmluva na predmetný byt bola podpísaná 3.11.2011 a až po viac ako mesiaci dňa 9.12.2011 mala byť podľa žalovaných dojednaná akási vysoko nadhodnotená odmena za prípravu kúpnej zmluvy a súvisiacich dokumentov. Predložený úradný záznam nemá náležitosti zmluvy o odmene advokáta a nie sú tam žiadne dojednania o lehote splatnosti odmeny a ani ďalšie práva a povinnosti advokáta a klienta. Žalovaní nepredložili žiadne doklady ktoré by preukazovali zaplatenie odmeny žalovanej zo strany žalobcu a ani doklady o zaúčtovaní odmeny advokáta a ani daňové priznanie DPH s dokladmi o zaplatení DPH zo strany žalovanej. Žalovaná na pojednávaní dňa 20.5.2025 tvrdila, že jej účtovné doklady sú skartované a zrazu po vypočítaní si nahrávok dňa 20.5.2025 ktoré preukazujú, že došlo k zaplateniu kúpnej ceny vo výške 28.000,- eur predložili žalovaní nejaký úradný záznam, ako dôkaz, avšak žalovaní neuviedli čo konkrétne sa snažia preukázať predložením tohto úradného záznamu. Ďalej poukázali na neprimeranosť aj ďalšej odmeny uvedenej v úradnom zázname, s ktorou by žalobca nikdy nesúhlasil a to odmeny vo výške 4.800,- Eur za zastupovanie žalobcu v konaní o vypratanie bytu. Poukázali na vyjadrenie žalovanej na zvukovom zázname jej rozhovoru s p. D. B. a B. L. z roku 2019, kde hovoria aj o tomto konaní a o tom, že pri podpise kúpnej zmluvy žalovaná sľúbila žalobcovi bezplatnú právnu pomoc v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, čo je teda v zjavnom rozpore so skutočnosťami uvedenými v úradnom zázname spred 14 rokov. Žalovaná vyslovene v 18 min a 17 sek. nahrávky hovorí, že : „ja som aj vás zastupovala v tej veci o vypratanie, vy keď viete, som prevzala a nezobrala som od vás ešte ani cent za zastupovanie“ na čo jej p. D. B. odpovedal: „ved' to sme boli dohodnutí vtedy keď sme podpisovali zmluvy, že to vypratanie ešte spravíte“. Teda v r. 2019 žalovaná uviedla, že nezobrala za zastupovanie ani cent a v úradnom zázname z r. 2011 hovorí o sume 4.800,- Eur za zastupovanie. V úradnom zázname ďalej žalovaná nesprávne uvádza, že p. A. B., je navrhovateľom vo veci podania návrhu o vypratanie bytu s príslušenstvom vedenej na OS Poprad pod sp. zn. 19C/236/2008. Navrhovateľom bol žalovaný a žalobca vstúpil do konania až uznesením súdu dňa 9.1.2012. Žalobca a asi žiadny iný súdny človek by nesúhlasil s odmenou advokáta vo výške 12.000,- Eur za úkony spojené s nadobudnutím bytu s kúpnu cenou 28.000,- Eur. S predloženého úradného záznamu je zrejmé iba to, že žalovaná napriek jej tvrdeniam dobre pozná p. D. B. keď ho v úradnom zázname uviedla ako zástupcu žalobcu a ako zástupcu žalobcu ho pri všetkých úkonoch akceptovala. Predložená kópia úradného záznamu má znaky dodatočne dorábaného dokladu, ktorý je spôsobilý mariť spravodlivosť, nakoľko je v rozpore s tvrdeniami žalovanej 2., žalovaní ho predložili až po 5tich rokoch súdneho sporu a až po prehratí kľúčového dôkazu žalobcu a zo zvukových nahrávok so žalovanými ohľadne vrátenia 28.000,- eur ako kúpnej ceny za byt. Žiadali, aby na základe hore uvedeného súd neprihliadal na uvedený úradný záznam, v opačnom prípade budú musieť navrhnúť aby súd vyžiadal daňové priznania k DPH žalovanej, ktoré preukážu, že k žiadnej úhrade nejakej nadhodnotenej odmeny advokáta vo výške 12.000,- Eur zo strany žalobcu nikdy nedošlo.

17. Na pojednávaní dňa 30.7.2025 právny zástupca žalovaných k tomu uviedol, že sa jedná o listinný dôkaz výlučne vo vzťahu k žalovanej. Uvedený úradný záznam advokáta zo dňa 9.12.2011 má časovú aj vecnú súvislosť s prevzatím zastupovania žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 19C/236/2008, eventuálne s právnymi službami advokáta vo veci vypracovania právnych dokumentov vo vzťahu k prevodu vlastníckeho práva k bytu, ktorý nadobudol žalobca na základe kúpnej zmluvy zo dňa 3.11.2011 za kúpnu cenu ktorá bola dohodnutá vo výške 15.000,- eur tak ako je v tejto kúpnej zmluve uvedené. Čo sa týka lehoty kedy by mal žalobca uhradiť uvedené sumy v tomto úradnom

zázname, je tam daná lehota do 13.12.2011 ktorá korešponduje s dňom kedy žalovaná doložila plnú moc od žalobcu do citovanej právnej veci. Ak žalobca tvrdí, že by nikdy nepodpísal takýto úradný záznam vo vzťahu k odmenám advokáta, tam uvedeným, eventuálne že nemá vedomosť o takomto úradnom zázname, dal do pozornosti, že tento v jeho mene prevzal jeho brat D. B., ktorý mal zabezpečiť za žalobcu parafovanie tohto úradného záznamu a plnej moci na zastupovanie v už citovanom konaní. Či sa tak reálne stalo k tomu sa žalovaná samozrejme nevie objektívne vyjadriť, pretože uvedené parafované dokumenty jej doniesol brat žalobcu D. B.. V tomto kontexte poukázal na samotnú výpoveď žalobcu v tomto konaní ktorý sa vyjadril: „ja som sa so žalovanými nikdy nestretol, pracujem v zahraničí“. Poukázal na súhlas klienta, ktorým bol v predmetnej veci o vypratanie nehnuteľnosti žalobca s tým, že je povinný zložiť primeranú, alebo dohodnutú zálohu, sumu za poskytovanie právnych služieb. Teda parafoval plnú moc, musel si byť vedomí aj tejto svojej povinnosti. Úradný záznam nie je účtovným dokladom v zmysle príslušnej právnej úpravy z oblasti účtovníctva, je súčasťou klientskeho spisu, ktorého obsah nie je súčasťou účtovníctva daňového subjektu v tomto prípade a teda to vyjadrenie ktoré žalovaná 2. uskutočnila sa nevzťahuje na jej spisy, ktoré sú asi archivované v advokátskej kancelárii. Čo sa týka požiadavky na predloženie účtovných dokladov, ktoré by mali osvedčovať skutočnosti uvedené v tom úradnom zázname zo dňa 9.12.2011, nie je mu zrejme o aké účtovné doklady by sa malo jednať, môže sa iba domnievať, že by to malo byť daňové priznanie vo vzťahu k DPH u žalovanej za príslušné daňové obdobie, pričom sám sa nevie vyjadriť či sa jedná o kvartálneho alebo mesačného platcu v tom čase, tak isto sa nevie vyjadriť ku položkovitému špecifikovaniu jednotlivých platieb, čo si nemyslí, že sa v takomto daňovom priznaní ani v jeho prílohách nachádza, to by malo byť súčasťou archívneho účtovníctva daného daňového subjektu, teda konkrétne príjmové a výdavkové doklady, pretože sa bavíme o hotovostnej operácii a s poukazom na vyjadrenie žalovanej, ktorá sa vyjadrila, že vzhľadom na uplynutie času, sú účtovné listiny z uvedeného obdobia skartované tak s určitosťou asi nebude možné tieto listiny žalovanou predložiť.

18. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že trvajú na podanej žalobe, nakoľko majú za to, že ich tvrdenia boli preukázané, jednak výpoveďami svedkov a jednak prehratím kľúčového dôkazu a to nahrávok rozhovorov medzi bratom žalobcu, ktorý ho zastupoval v čase jeho neprítomnosti na Slovensku a žalovanými. Výpoveďou svedkov D. M., D. P. a D. B. majú za preukázané, že kúpna cena predmetného bytu bola žalovanými stanovená najprv na 30.000,- eur a následne súhlasili s kúpnu cenou 28.000,- Eur. Navyše svedok D. M. a svedok D. B. potvrdili vyplatenie kúpnej ceny vo výške 28.000,- Eur k rukám žalovaných a potvrdili, že žalovaná 2. sumu prepočítavala pričom obaja zhodne uviedli, že komunikovala s p. D. B. ohľadne výšky kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve, ktorá bola len 15.000,- eur s tým, že je to len suma ktorú ona za byt dala. V písomnom vyjadrení žalovaných zo dňa 21.4.2022 uviedli, že potvrdzujú, že to bol D. B., ktorý odovzdal sumu 15.000,- eur v hotovosti žalovanému 1. za prítomnosti žalovanej 2., keďže tento bol predávajúci nehnuteľnosti. Na pojednávaní dňa 16.5.2023 uviedol právny zástupca žalovaných, že žalovaní potvrdzujú, že to bol p. D. B., ktorý odovzdal sumu 15.000,- eur v hotovosti žalovanému 1. za prítomnosti žalovanej 2. Ich tvrdenia sú konzistentné od počiatku súdneho pojednávania, avšak žalovaní svoje tvrdenia časom menili, konkrétne na pojednávaní dňa 21.5.2024 žalovaný 1. už v rozpore s predchádzajúcimi tvrdeniami oboch žalovaných vypovedal, že nebol pri preberaní kúpnej ceny a uvedené vyjadrenie nepísal. Otáznou je teda relevancia celého písomného vyjadrenia žalovaných zo dňa 21.4.2022. Na poslednom pojednávaní dňa 20.5.2025 žalovaná 2. prvý krát uviedla, že prevzala od p. D. B. aj sumu 13.000,- Eur. Uviedla, že sa jednalo o preddavok na vypracovanie rôznych právnych vecí pre žalobcu. Žalovaná 2. dovtedy popierala, akýkoľvek kontakt so žalobcom, uviedla, že ho nepozná a dokonca na pojednávaní dňa 20.5.2025 uviedla: „žalobca nikdy žiadne fonačné vyjadrenie nepísal“ a vzápätí uviedla, že žalobcu zastupovala v iných právnych veciach za čo zložili peniaze a viac krát tvrdila skutočnosť, že od p. D. B. prevzala kúpnu cenu za byt vo výške 15.000,- Eur t. j. plnenie v mene žalobcu ako kupujúceho. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či žalovaná 2. prijala od p. D. B. sumu 28.000,- Eur a čo teda uvedená suma predstavovala, žalovaná 2. okrem iného uviedla, že zostatok vo výške 13.000,- Eur bol vyplatený ako preddavok na vypracovanie rôznych vecí pre žalobcu, ktorý ich ako kúpnu cenu vyplatil. Až následne po upozornení zo strany jej právneho zástupcu, že povedala, že išlo tiež o kúpnu cenu, sa žalovaná 2. opravila a uviedla, že to bola záloha, alebo preddavok na veci v ktorých žalobcu zastupovala. Ďalší rozpor v tvrdeniach žalovaných vidí v tom, že svedok D. M. uviedol vo svojej výpovedi, že sprostredkovateľa celej transakcie B. L. volajú C.. Uvedené meno spomínajú vo zvukových nahrávkach aj žalovaní, dokonca mu žalovaná 2. aj volala a aj sa následne dostavil do jej advokátskej kancelárie o čom svedčí zvuková nahrávka rozhovoru medzi p. D. B., žalovanou 2. a p. B. L., zvaným C.. Avšak na pojednávaní dňa 21.5.2024 žalovaná 2. tvrdila, že žalovaná 2 žiadneho C. nepozná. Pri vykonaní kľúčového dôkazu na pojednávaní dňa 20. 05.

2025 t. j. prehratím zvukových nahrávok, zaznelo viacero zásadných tvrdení, ktoré potvrdzujú dôvodnosť podanej žaloby. V nahrávke rozhovoru medzi žalovanou 2., zástupcom žalobcu p. D. B. a B. L., zvaným C. zaznelo, že žalovaná 2. chce vrátiť dlžnú sumu, pričom v nahrávke vyslovene zaznelo, že skutočne zaplatená kúpna cena bola 28.000,- €. Konkrétne príkladmo uvádza, že:

- v doslovnom prepise nahrávok vyhotovenom Kriminalisticko- expertíznym ústavom v Bratislave je jednoznačne uvedený výrok žalovanej 2.: „Máme napísané na zmluve, ktoré Vám ja pošlem, hneď ako mi to vyplatí, tento. Zvyšnú sumu mi musí C. vrátiť, aby sa vám ju mohla dať.“

- v 2:30 minúte nahrávky uviedla žalovaná, že: „C. Vám ten rozdiel musí vyrovnat“

- v 3:10 minúte nahrávky uviedla žalovaná: „musí v prvom rade mi musí C. ten rozdiel vrátiť“

- v 7:08 minúte sa žalovaná v 2. rade rozprávala s p. D. B. o sume 28 000.- €, ktorá bola zaplatená za byt. Najprv uviedla, že 27 tisíc, potom ju p. D. B. opravil, že 28 tisíc som Vám dal, na čo žalovaná odpovedala, že dobre.

- v 13:14 minúte uviedla žalovaná v 2. rade, že: „Vyplatím vám cenu podľa zmluvy a zbytok vám je dlžný C., ktoré by mal dať mne a ja vám.“

- v 25:43 minúte žalovaná v 2. rade uviedla, že: „Akonáhle mi tie peniaze prídu, posielam na účet Vám teda Vášmu bratovi peniaze, na to číslo účtu čo poviete dostanete peniaze.“

Žalovaná sa podľa zvukového záznamu nebráni povinnosti vrátiť zaplatenú kúpnu cenu vo výške 28.000,- Eur žalobcovi a uvádza, že: „musia mne vrátiť“ a zároveň navádza p. D. B., aby sa aj on resp. jeho brat (žalobca) podieľal na strate, ktorú ona utrhla pri celej transakcii. Na otázku p. B. L.: „Koľko máš na papieri?“ odpovedal p. D. B., že „28.000,- Eur“, na čo žalovaná zareagovala, že: „Ale na papieri.“

Ďalej v nahrávke rozhovoru medzi žalovaným a zástupcom žalobcu p. D. B. zaznelo, že žalovaný má záujem vrátiť celú prevzatú kúpnu cenu, kde sám uviedol, že 28.000,- Eur, avšak sa vo všetkom odvolával na svoju mamu, žalovanú, ktorá to podľa jeho vyjadrenia celé riešila. Žalovaný taktiež popísal možný plán, ako by bolo možné znova odkúpiť predmetný byt lebo disponoval informáciami, že L. za byt znova neplatia. Poukázala na ďalší rozpor v tvrdeniach žalovaného, ktorý na pojednávaní dňa 21. 05. 2024 tvrdil, že si nespomína, že by ho p. D. B. žiadal o vrátenie kúpnej ceny bytu, pričom v závere rozhovoru si poznačil, že po príchode žalovanej z dovolenky bude volať C. L. a pána D. B. aby vyriešili záležitosť s vrátením kúpnej ceny žalobcovi. V predloženej nahrávke taktiež žalovaný uviedol, že cena bytu bola 28.000,- Eur a že teraz idú byty kľudne po 70 tisíc.

K testu proporcionality, ktorý namietala žalovaná 2. na poslednom pojednávaní dňa 20. 05. 2025 sa už vyjadrili písomným podaním dňa 03. 11. 2021, vznesené námietky považujú za účelové. Žalovaní nikdy nespochybnili pravosť nahrávky, ani zúčastnených účastníkov rozhovoru. Po prehratí zvukovej nahrávky žalovaná priznala, že prevzala od p. D. B. okrem sumy 15. 000,- Eur, z titulu kúpnej ceny bytu podľa kúpnej zmluvy, aj ďalších 13. 000,- Eur, teda sumu ktorej vrátenia sa žalobca domáha. Ďalším dôkazom podporujúcim tvrdenie žalobcu o výške vyplatenej kúpnej ceny v sume 28. 000,- Eur je vyjadrenie konateľa realitnej kancelárie MAJESTY s. r. o., Poprad zo dňa 22. 09. 2020, ktoré uvádza obvyklú kúpnu cenu 2 – izbového bytu v lokalite na ul. Ústecko – Orlickej v Poprade v roku 2011 a síce 50.000,- Eur. S prihliadnutím na vtedy prebiehajúci súdny spor o vypratanie predávaného bytu bola kúpna cena vo výške 28. 000,- Eur adekvátna právnomu stavu bytu. Žalobca mal za to, že prebiehajúci súdny spor o vypratanie nehnuteľnosti bude úspešne ukončený a dôjde k vyprataniu nehnuteľnosti. Navyše žaloba kupoval byt v dobrej viere od právnik sprostredkovateľom predaja bola žalovaná, advokátka pôsobiaca v Poprade, žalobca teda nemal žiadne pochybnosti o právnom stave kupovaného bytu, teda ani o výsledku prebiehajúceho súdneho konania o vypratanie nehnuteľnosti. Vzhľadom k tomu, že obvyklá trhovú hodnotu bytu, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy, bola v roku 2011 až 50.000,- Eur, kúpna cena dojednaná v predmetnej kúpnej zmluve vo výške 15.000,- Eur nemohla byť v žiadnom prípade zodpovedajúca trhovej cene bytu a to ani po zohľadnení prebiehajúceho súdneho sporu o vypratanie nehnuteľností.

K námietke pasívnej legitimácie žalovanej v 2. rade v tomto spore vznesenej v písomnom vyjadrení žalovaných zo dňa 24. 01. 2022, ktoré však obaja žalovaní vo svojich výpovediach na pojednávaní dňa 21. 05. 2024 rozporovali a uviedli, že ho nepísali, uvádzajú nasledovné:

- už z prepisu nahrávky vyhotovenej znalcom – Kriminalisticko – expertíznym ústavom v Bratislave, ktorý predložili do súdneho spisu vyplýva, že žalovaná predmetný byt kupovala len na formálneho vlastníka (žalovaného), čo žalovaný aj viackrát potvrdil, v tom zmysle, že všetko riešila jeho mama,

- kúpnu cenu za byt preberala osobne, čo tiež žalovaná sama potvrdila a podľa jej vyjadrení na zvukovej nahrávke mala v držbe a rozdeľovala ju podľa svojho uváženia,

- navyše žalovaná sama osobne komunikovala so zástupcom žalobcu p. D. B. a písomne priamo so žalobcom ohľadom vrátenia zaplatenej kúpnej ceny a to bez oficiálnej plnej moci od žalovaného ako formálneho vlastníka bytu. Pri celej transakcii konala ako skrytý vlastník pričom mala z transakcie

prospech a neskôr po ukončení súdneho sporu o neplatnosť kúpnej zmluvy mala sama aj stratu ako to viackrát uviedla v predloženej zvukovej nahrávke, taktiež uviedla, že citujem: „Stali sme sa obeťou obchodu, ktorý nevyšiel“ a spolu so svojim obchodným partnerom B. L., zvaným C. sa dohovárali ako získať dostatočné finančné prostriedky na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny vo výške 28.000,- Eur žalobcovi, pričom sa na jeho zástupcu p. D. B. viackrát obrátila s požiadavkou o podieľaní sa na strate, ktorú ona sama utrpela pri tomto obchode,

- žalobou podanou na oboch žalovaných reagovali na faktický stav veci, teda na reálnu činnosť žalovanej vo veci a zároveň na formálnu stránku veci, teda na formálneho vlastníka bytu žalovaného, ktorý aj podľa jeho vlastných slov na zvukovej nahrávke hovorí, že: „to všetko mama, ja neviem“.

Žalobca od roku 2011, kedy zaplatil kúpnu cenu bytu vo výške 28.000,- Eur v predmetnom byte nikdy nebýval a do dnešného dňa mu nebol vrátený zostatok zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- Eur. Vzhľadom k horeuvedenému a na základe rozsiahleho dokazovania, ktoré bolo vykonané navrhli, aby súd rozhodol v zmysle petitu žaloby. Návrhy na doplnenie dokazovania nemali, uplatnili si náhradu trov konania v rozsahu 100%.

19. Právny zástupca žalovaných v záverečnej reči uviedol, že žalovaní s poukazom na rozsiahle dokazovanie v celej veci navrhujú žalobu zamietnuť ako nedôvodnú v celom rozsahu a súčasne priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%. Prvým dôvodom na zamietnutie žaloby je tá skutočnosť, že žalobca vo svojej žalobe označil žalovaných nerozlučným procesným spoločenstvom a súčasne ich zaviazal na splnenie povinnosti uhradiť žalovanú sumu spoločne a nerozdielne. Žalobca sa domáha úhrady 13.000,- Eur z titulu neplatného právneho úkonu, t. z. z titulu ako to uvádza vo svojom žalobnom návrhu, že kúpna zmluva zo dňa 03. 11. 2011 bola vyhlásená za neplatnú, resp. stala sa neplatnou. Je nesporné, že účastníkmi uvedenej kúpnej zmluvy bol na strane kupujúcej žalobca na strane predávajúcej žalovaný 1. Je teda zrejme, že takáto právna situácia kde na zmluvnej strane absentuje žalovaná 2. nemôže byť žalovaná spôsobom žaloby formou nerozlučného procesného spoločenstva. Poukázal na uznesenie ÚS SR Us474/2020 z 13. 10. 2020, kde sa Ústavný súd v obdobnom prípade, ale jednalo sa konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaoberal práve zákonnosťou nerozlučného procesného spoločenstva v obdobnom prípade. Je zrejme, že u žalovanej 2. a to už aj z dôvodov ktoré uviedol vo svojich písomných vyjadreniach v tomto konaní, absentuje pasívna legitímácia, čo má za následok, že tejto žalobe, ktorou sa domáha žalobca aby žalovaní boli zaviazaní spoločne a nerozdielne súd nemôže vyhovieť pre procesné nedostatky. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že žalobca v zmysle príslušných ustanovení a konkrétne v zmysle § 461 nie je aktívne legitimovaný v tomto konaní pretože nebolo preukázané, ba dokonca bolo nesporne vyvrátené, že došlo k obohateniu sa na jeho úkor. Poukázal na výpoveď samotného žalobcu, ktorý pri svojom výsluchu uviedol: „ja som sa so žalovanými nikdy nestretol, pracujem v zahraničí“. Keďže aj v samotnej žalobe, aj v rámci tohto konania bolo jednoznačne tvrdené, že suma ktorá je predmetom tohto konania mala byť niektorému zo žalovaných vyplatená v hotovosti, pričom svedok D. B. tvrdí, že to bola žalovaná 2. tak je jednoznačne preukázané, že akúkoľvek hotovostnú úhradu nerealizoval žalobca. Poukázal aj na jeho predsúdne výzvy, ktoré sú zaevidované v súdnom spise, kde vyzýval žalobca na zaplatenie sumy 13.000,- Eur výlučne žalovaného 1., pričom to odôvodnenie prečo žaluje oboch, teda aj žalovanú 2., že vec je žalovaná iba z dôvodu právnej istoty, neobstojí. Ak by mal súd za preukázané, že D. B. zaplatil sumu 13.000,- Eur žalovanej 2. prípadne žalovanému 1., že sa v tomto prípade nejednalo o finančné prostriedky žalobcu, teda neexistuje právny dôvod, tak ako to predpokladajú aj príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka aby sa ich vrátenia domáhal žalobca. Túto skutočnosť potvrdzuje aj samotný svedok D. B., kde vo svojej výpovedi okrem iného uviedol: „táto kúpa bola myslená, že ja mu požičiam peniaze, on si vezme hypotéku, aby mi tie peniaze vrátil“. Toto vyjadrenie vyvracia tvrdenie žalobcu, že došlo žalovanými k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor. V tomto kontexte poukázal aj na výpoveď svedka D. M., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, ako odpoveď na otázku právneho zástupcu žalovaných: „áno, D. B. povedal, že to kupuje pre brata.“ Toľko k dôvodu na zamietnutie žaloby ako nedôvodnej vo vzťahu k skutočnosti, že malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, čo bolo nielen žalobcom nepreukázané, napriek tomu, že dôkazné bremeno zaťažuje jeho, ale domnieva sa, že to bolo aj nespochybniteľne vyvrátené. Nie je toho názoru, že z obsahu nahrávky vyplývajú skutočnosti tak, ako ich aj na dnešnom pojednávaní vo svojej záverečnej reči vyhodnotila a prezentovala právny zástupkyňa žalobcu. Zo samotnej nahrávky ktorá je spleťou nezrozumiteľných argumentov takéto skutočnosti nevyplývajú, teda že malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaných z titulu kúpnej zmluvy zo dňa 03. 11. 2011 plnením nad jej dohodnutý rámec, pričom aj jednotlivé tvrdenia boli podľa jeho názoru interpretované účelovo, vytrhnuté zo samotného kontextu. Ak mal pravdivosť týchto tvrdení, resp. ich obsah potvrdiť svedok B. L., s prezývkou C., bolo iba na žalobcovi, či takýto dôkaz zrealizuje, pričom takýto dôkaz výsluchom

tohto svedka zo strany žalobcu navrhnutý nebol. Poukázal na § 185 CSP o princípe formálnej pravdy a teda o unesení samotného dôkazného bremena svojich tvrdení v príslušnom konaní. K samotnej zákonnosti týchto nahrávok dal do pozornosti § 187 ods. 1 CSP, kde dôkaz ktorý má byť podľa tohto ustanovenia realizovaný, na ktorý sa má prihliadať musí byť aj zákonný. Inými slovami za dôkaz nemôžu byť považované informácie, ktoré sú získané v rozpore s právnymi predpismi, teda nezákonné a to sa týka aj uvedených zvukových záznamov. Poukázal na § 11 a 12 ods. 1 OZ z ktorých obsahu vyplýva, že vyhotovovať fotografie, nahrávky, obrazové zvukové je možné len so súhlasom a vedomím nahrávaných osôb, čo sa v tomto prípade nestalo. Súd by mal takýto dôkaz odmietnuť a pri svojej úvahe sa týmito dôkazmi nezaoberať. Z uvedených záznamov nevyplývajú skutočnosti, ktoré sú prezentované v samotnej žalobe, t. z. malo dôjsť k vyplateniu kúpnej ceny nad rámec kúpnej zmluvy. Dáva iba do polohy úvahy, či akákoľvek vyplatená suma nad rámec dohodnutej kúpnej ceny v zmysle písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 3.11.2011 sa môže považovať za úhradu časti kúpnej ceny vo vzťahu k tejto zmluve, čo je dôležité pre samotnú pasívnu legitímáciu žalovaných v tomto spore a samozrejme dôkazné bremeno v takomto prípade musí uniesť samotný žalobca, čo sa tak podľa jeho názoru nestalo. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

20. Vo vzťahu k vykonaniu dôkazu prehratím zvukových nahrávok súd uvádza nasledovné.

21. Podľa článku 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky v oblasti ľudských práv a základných slobôd, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

22. Podľa článku 16 ods. 1 CSP, súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

23. Podľa článku 16 ods. 2 CSP, súd nezohľadňuje pri prejednávaní a rozhodovaní veci skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, iba ak odôvodnenosť vykonania dôkazu získaného v rozpore so zákonom je predpokladaná uplatnením čl. 3.

24. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

25. Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

26. Podľa § 188 ods. 1 CSP, súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

27. Platí, že výber dôkazných prostriedkov je na vôli sporovej strany, a že o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov napokon budú vykonané a ktoré nie, rozhodne súd podľa svojej voľnej úvahy. Právomoc súdu konať vo veci, ktorej sa žalobný návrh týka, totiž v sebe obsahuje aj právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd teda v sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania v tom smere, že nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy (por. Uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 222/2015 z 26. 04. 2016). Na druhej strane ale obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie voľnej úvahy súdu pri rozhodovaní, ktoré dôkazy vykoná a ktoré z nich odmietne. Týmto limitom je požiadavka, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo stranu do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v spore (Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Feldbrugge c. Holandsko z roku 1986). V súvislosti s rozhodnutím súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie to teda znamená, že strana sporu nesmie byť týmto rozhodnutím znevýhodnená oproti druhej strane. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nevykonanie účastníkom navrhnutého dôkazu, môže byť porušením práva na spravodlivé súdne konanie aj bez priamej spojitosti s porušením zásady „rovnosti zbrani“. Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto zmysle napríklad vo svojom náleze z 26. 01. 2010 sp. zn. III. ÚS 332/09 vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ak tento mohol mať

vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, je porušením práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky (por. tiež napr. Uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 159/2010 z 26. 01. 2011). K spôsobu posudzovania rozsahu voľnej úvahy súdu pri rozhodovaní, ktoré dôkazy vykoná a ktoré z nich odmietne pripomenul Ústavný súd SR svoje skoršie závery tiež v náleze sp. zn. III ÚS 135/2020 z 19. 08. 2020. Konštatoval v ňom predovšetkým, že „všeobecný súd musí vychádzať z toho, že súdy majú poskytovať v civilnom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Civilné súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (napr. IV. ÚS 1/02). V civilnom súdnom konaní súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich a o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Rozhodnutiu súdu vo veci samej musí teda predchádzať činnosť súdu zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu – dokazovanie zodpovedajúce garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie (m. m. I. ÚS 52/03).“ „Pod rovnakým postavením účastníkov možno rozumieť iba také procesné postavenie, ktoré zabezpečí spravodlivý proces. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje aj zásadu zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane (m. m. IV. ÚS 35/02).“ Napokon Ústavný súd v tomto rozhodnutí vyjadril aj názor, ktorý je pre daný posudzovaný prípad zvlášť výstižný a síce, že nie je možné považovať za ústavne konformný taký záver súdu, keď na jednej strane rezignuje na svoju povinnosť riadneho vedenia dokazovania a následne sankcionuje tú sporovú stranu, ktorá daný dôkaz navrhla za neunesenie dôkazného bremena.

28. Za danej procesnej a dôkaznej situácie spornej medzi sporovými stranami žalobca predložil a navrhol vykonať dôkaz prehratím zvukových nahrávok, zachytávajúcich priebeh stretnutí so žalovanými a navrhol tiež vykonať výsluch osôb – pána D. M. a pána D. B., ktoré sa tohto stretnutia osobne zúčastnili. Z pohľadu súdu bez akýchkoľvek pochybností je potrebné tieto dôkazy považovať za podstatné, nakoľko vzhľadom na sporné okolnosti a výpovednú hodnotu navrhovaných dôkazov k nim rozhodne môžu mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, pričom z iných vykonaných či označených dôkazov ho nebolo možné bezpečne ustáliť.

29. Obidve podmienky – právne účinné navrhnutie dôkazov a aj ich podstatný význam pre rozhodnutie, teda v danom prípade boli nepochybne naplnené.

30. V okolnostiach prípadu je potrebné ako zvukovú nahrávku, tak aj svedecké výpovede považovať za dôkazy a pripisovať im podstatný význam pre rozhodnutie vo veci, nakoľko majú k spornému priebehu a záverom stretnutí bezprostrednú výpovednú hodnotu, pričom zároveň iné dôkazy na objektivizovanie neboli predložené a ich existenciu možno racionálne skôr vylúčiť. Súd preto tieto dôkazné návrhy rozhodne nemohol spravodlivo odmietnuť len na podklade kritéria nepodstatnosti.

31. Rovnako tak súd nemohol urobiť ani na podklade záveru o nevierohodnosti navrhovaných dôkazov. Posudzovanie vierohodnosti je totiž súčasťou myšlienkového postupu súdu v rámci voľného hodnotenia dôkazov, ktoré štádiom dokazovania procedurálne nadväzuje na vykonanie dôkazov. Hodnotiť preto možno len dôkaz, ktorý bol vykonaný procesne predpokladaným spôsobom. Z toho logicky vyplýva, že dôkaz nemožno odmietnuť len na podklade presvedčenia súdu o jeho nevierohodnosti, hoc by aj malo (presvedčenie) objektívny základ, možno naň len neprihliadať v skutkových záveroch na podklade takého spôsobu hodnotenia dôkazu. Odmietnutie navrhovaného dôkazu by konanie zaťažilo vadou majúcou bezprostredný dopad na úplnosť skutkových zistení a cez to na správnosť rozhodnutia vo veci.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené predložené zvukové záznamy sú prípustné ako dôkaz v tomto civilnom sporovom konaní na preukázanie skutočne dojednanej a zaplatenej kúpnej ceny bytu.

33. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

35. Nakoľko žalobca vo vyjadrení zo dňa 03. 11. 2021 zoberal žalobu čiastočne späť čo do úrokov z omeškania, a to pred otvorením pojednávania vo veci samej, súd čiastočne zastavil konanie tak, ako je uvedené vo výroku I.

36. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový stav.

37. Dňa 03. 11. 2011 bola uzatvorená Zmluva o prevode vlastníctva bytu podľa zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a podľa ust. §588 a nasl. zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov medzi zmluvnými stranami - na jednej strane ako predávajúcim R. F. D., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XX/X, XXX XX D. a na druhej strane kupujúcim A. B., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D..

38. Podľa citovanej zmluvy, článku II. Predmet zmluvy: 1) Predmetom kúpnej zmluvy je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorých výlučným vlastníkom je predávajúci, a to:

a) dvojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX, R. B., I. S. J., B. D. v celosti, ktorý je postavený na pozemku pare. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1405 m², zapísaný na LV č. XXXX pre obec Poprad a k. ú. D. v evidencii Katastrálneho úradu Prešov, Správa katastra Poprad,

b) spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu č. súp. XXXX, na ul. Ústecko-Orlickej, v Poprade vo veľkosti 4912/956928,

c) spoluvlastnícky podiel k pozemku pare. č. XXXX/XXX, o výmere 1405 m² - zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti 4912/956928, do výlučného vlastníctva kupujúceho v podiele 1/1 k celku.

2) Výlučné vlastníctvo predávajúceho k predmetu zmluvy, uvedenému v ods. 1 písm. a), b),

c) tohto článku je zapísané v časti B, pod por. č. XXX, na LV č. XXXX, pre obec D. a k. ú.

D., vedenom v evidencii Katastrálneho úradu Prešov, Správa katastra Poprad, v podiele predávajúceho 1/1 k celku.

39. Podľa citovanej zmluvy, článku VII. Kúpna cena:

1) Predávajúci predáva kupujúcemu do výlučného vlastníctva kupujúceho v podiele 1/1 k celku, byt uvedený v článku II. ods. 1) písm. a) a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu uvedený v čl. II ods. 1 písm. b) a spoluvlastnícky podiel k pozemku uvedený v čl. II. ods. 1) písm. c) tejto zmluvy za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 15.000,- € (slovom: pätnásťtisíc eur).

2) Kupujúci prehlasuje, že dohodnutú kúpnu cenu spolu v sume 15.000,- € (slovom: pätnásťtisíc eur) zaplatí predávajúcemu v deň podpisu tejto zmluvy v hotovosti k rukám predávajúceho.

40. Podľa citovanej zmluvy, článku IX. Osobitné dojednania, bod 2) Predávajúci kupujúcemu oznámil tú skutočnosť, že prevádzaný byt neoprávnené, t. j. bez akéhokoľvek právneho dôvodu, užívajú cudzie osoby, a to p. K. L. s rodinou, čo kupujúci berie na vedomie a s týmto vedomím bez výhrad byt, ktorý je predmetom tejto zmluvy, od predávajúceho kupuje, čo potvrdzuje svojim podpisom na tejto zmluve. Táto skutočnosť bola zohľadnená vo výške kúpnej ceny za prevádzaný byt uvedenej v článku VII. tejto zmluvy, pričom zároveň predávajúci oznámil kupujúcemu, že je v tejto veci vedený súdny spor o vypratanie bytu na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 19C/236/2008. Kupujúci prehlasuje, že bol oboznámený s tým, že je oprávnený vstúpiť do práv žalobcu/navrhovateľa v uvedenom súdnom spore za predávajúceho/ žalobcu.

41. V Návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vo vzťahu k predmetnej zmluve zo dňa 03. 11. 2011 je uvedená dohodnutá kúpna cena 15.000,- Eur.

42. Okresný súd Poprad rozsudkom číslo konania 12C/247/2014 – 122 zo dňa 20. 06. 2016 v konaní o určenie právneho vzťahu a určení neplatnosti právneho úkonu s príslušenstvom vo veci žalobcov: 1. K. L., 2. G. L., proti žalovaným: 1. Okresnému stavebnému bytovému družstvu Poprad, 2. M. M., 3. N. T., 4. G. F. D. a 5. A. B. rozhodol nasledovne:

„Nájomná zmluva medzi odporcom v 1./rade a odporcom v 2./rade o nájme družstevného bytu č. XX na prízemí bytového domu Váh na J. S. XXXX/XX B. D., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D. zo dňa 6.11.2007 je neplatná.

Nájomná zmluva medzi odporcom v 1./rade a odporcom v 3./rade o nájme družstevného bytu

č. XX na prízemí bytového domu B. I. J. - Q. S. XXXX/XX B. D., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D. zo dňa 20.2.2008 je neplatná.

Nájomná zmluva medzi odporcom v 1./rade a odporcom v 4./rade o nájme družstevného bytu č. XX na prízemí bytového domu B. I. J. - Q. S. XXXX/XX B. D., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D. zo dňa 5.5.2008 je neplatná.

Kúpna zmluva medzi odporcom v 1./rade a odporcom v 4./rade o prevode družstevného bytu č. XX na prízemí bytového domu Váh na J. S. XXXX/XX B. D., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D. zo dňa 6.5.2008 je neplatná.

Navrhovateľ v 1./rade a navrhovateľka v 2./rade sú nájomcami družstevného bytu č. XX na prízemí bytového domu Váh na J. S. XXXX/XX B. D., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D..

Súd určuje, že kúpna zmluva medzi odporcom v 4./rade a odporcom v 5./rade, ktorou odporca v 5./rade nadobudol byt č. XX na prízemí bytového domu Váh na S. J. U. XXXX/XX B. D., zapísanou na LV č. XXXX, k. ú. D. zo dňa 3.11.2011 je neplatná.

Zaväzuje odporcu v 1./rade uhradiť navrhovateľom trovy konania vo výške 2.763,73 eur na účet právneho zástupcu vedený pod č. IBAN : M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

43. Krajský súd v Prešove rozsudkom číslo konania 4Co/78/2018 – 231 zo dňa 25. 09. 2018 v predmetnej veci na základe podaných odvolaní rozhodol nasledovne:

„Potvrzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výrokoch o určení neplatnosti nájomných zmlúv uzavretých medzi žalovanými 1/a 2/, o nájme družstevného bytu č. 49 na prízemí bytového domu Váh na J. S. XXXX/XX B. D. zapísanom na LV č. XXXX k. ú. D. dňa 6.11.2017, žalovaným 1/ a 3/ dňa 20.02.2008 a žalovaným 1/ a 4/ dňa 05.05.2008.

Potvrzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výrokoch o určení neplatnosti kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalovaným 1/ a 4/ o prevode družstevného bytu č. 49 na prízemí bytového domu Váh na J. S. XXXX/XX B. D. zapísanom na LV č. XXXX k. ú. D. dňa 06.05.2008, žalovaným 4/ a 5/ dňa 03.11.2011.

Odmieťa odvolanie žalovaného 1/ a 4/ proti výroku o určení, že žalobcovia 1/ a 2/ sú nájomcami družstevného bytu č. 49 na prízemí bytového domu Váh na Ústecko-Orlickej ulici 2346/16 v Poprade zapísanom na LV č. XXXX k. ú. D..

Odvolacie konanie zastavuje o odvolaní žalovaného 5/ vo vzťahu k výrokom o určení neplatnosti nájomných zmlúv, kúpnych zmlúv a určení, že žalobcovia 1/ a 2/ sú nájomcami družstevného bytu č. 49 na prízemí bytového domu Váh na J. S. XXXX/XX B. D. zapísanom na LV č. XXXX k. ú. D..

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

44. Žalobca predsúdnou výzvou zo dňa 15. 10. 2019 vyzval žalovaného 1 o bezodkladné vrátenie zaplatenej kúpnej ceny vo výške 28.000,- Eur na uvedený bankový účet v lehote do 7. kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy, nakoľko právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 09. 2018 došlo k vyhláseniu ich zmluvy za neplatnú. Vo výzve tiež uviedol, že z titulu uvedenej zmluvy mu v deň podpisu zmluvy uhradil sumu 15.000,- Eur ako dojednanú kúpnu cenu a zároveň ďalších 13.000,- Eur v zmysle jeho požiadavky a požiadavky jeho mamy E. C. D., na dodatočnú úhradu kúpnej ceny mimo zmluvných dojednaní. Na prevzatie kúpnej ceny v celkovej výške 28.000,- Eur má svedkov. Predmetnú výzvu zaslal na vedomie žalovanej 2.

45. Žalovaná 2 v podaní zo dňa 30. 10. 2019 adresovanom žalobcovi označenom ako Odpoveď na predsúdnou výzvu zo dňa 15. 10. 2019 uviedla nasledovné: „Dňa 21. 10. 2019 mi bola na vedomie doručená Vaša predsúdna výzva zo dňa 15. 10. 2019 adresovaná môjmu mandantovi E. F. D. v zmysle ktorej môjho mandanta vyzývate k vráteniu kúpnej ceny, ktorú ste môjmu mandantovi mali uhradiť v hotovosti k jeho rukám v deň podpisu Zmluvy o prevode vlastníctva bytu, a teda dňa 03. 11. 2011. Dôvodom vrátenia kúpnej ceny je skutočnosť, že uvedená Zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 03. 11. 2011 uzatvorená medzi mojím mandantom, ako predávajúcim a Vašou osobou ako kupujúcim, bola rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 25. 09. 2018 sp. zn. 4Co/78/2018-231 určená za neplatnú a teda Vám vznikol nárok na vrátenie kúpnej ceny, ktorú ste za prevádzané nehnuteľnosti uvedené v článku II. Zmluvy mali uhradiť. Kúpna cena za prevádzané nehnuteľnosti bola medzi mojím mandantom a Vašou osobou v zmysle článku VII. Zmluvy dohodnutá vo výške 15.000,- Eur. Na základe uvedeného Vám oznamujem, že Vám môj mandant dnešného dňa t. j. dňa 30. 10. 2019 uhradil na Vami určený bankový účet sumu vo výške 15.000,- Eur a to titulom vrátenia kúpnej ceny v celosti v zmysle Zmluvy

o prevode vlastníctva bytu zo dňa 03. 11. 2011. Žiadne ďalšie nároky Vám z titulu Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 03. 11. 2011 nevznikli a preto môj mandant považuje celú záležitosť za uzavretú.“

46. Žalobca predsúdnou výzvou zo dňa 10. 12. 2019 vyzval žalovaného 1. na bezodkladné vrátenie zvyšku zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- Eur na určený bankový účet v lehote do 7. kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Predmetnú výzvu zaslal na vedomie žalovanej 2.

47. Žalobca predsúdnou výzvou zo dňa 29. 04. 2020 vyzval žalovaného 1. opakovane na bezodkladné vrátenie zvyšku zaplatenej kúpnej ceny vo výške 13.000,- Eur na uvedený bankový účet v lehote do 7. kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Výzva bola doručená na vedomie žalovanej 2.

48. Podľa Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavretej podľa zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a zákona č. 151/1995 Z. z. v znení noviel a doplnkov uzavretej medzi Okresným stavebným bytovým družstvom Poprad, ulica Moyzesova 3368/25, 058 01 Poprad, IČO: 36 168 815 a členom družstva R. F. D., nar.: XX. XX. XXXX (žalovaný 1.) vo vzťahu k predmetnému bytu bola v článku VI. dohodnutá cena v sume 5.211,50 Sk, ktorú nadobúdateľ uhradil prevádzajúcemu dňa 05. 05. 2008.

49. Podľa výpisu z účtu č. 10 uhradil žalovaný 1. dňa 31.10.2019 pánovi D. B., C. XXXX/XX, XXX XX D., sumu 15.000,- Eur, ako vrátenie kúpnej ceny.

50. Konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod spisovou značkou 19C/236/2008 v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., (pôvodne bol žalobcom žalovaný 1.) právne zastúpený: JUDr. Tatianou Pribylincovou, advokátkou, Okružná 789/16, Poprad proti žalovaným 1./ K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D., korešpondenčná adresa J. - Q. XXXX/XX, D., 2./ G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D., korešpondenčná adresa J. - Q. XXXX/XX, D., obidvaja právne zastúpení Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia 40/93, Poprad, o vypratanie bytu s prísl. bolo dlhodobo prerušené, naposledy uznesením č.k. 19C/236/2008 – 213 zo dňa 04.04.2016, do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/247/2014.

Po právoplatnom skončení citovaného konania žalobca zobral žalobu späť a konanie bolo uznesením č.k. 19C/236/2008 – 280 zo dňa 31.05.2019 zastavené.

V spise je založené plnomocenstvo udelené žalobcom žalovanej 2. zo dňa 13.12.2011. Právny zástupca žalovaných predložil v tomto konaní Úradný záznam žalovanej 2. zo dňa 09.12.2011 o tom, že uvedeného dňa sa dostavil do kancelárie žalovanej 2. žalobca v zastúpení jeho bratom D. B., za účelom prevzatia písomného plnomocenstva pre A. B. ako navrhovateľa, a to vo veci podania návrhu o vypratanie bytu s prísl. vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 19C/236/2008 z dôvodu zabezpečenia podpisu A. B. ako navrhovateľa v lehote najneskôr do 13.12.2011. D. B. sa v úradnom zázname zaviazal, že zabezpečí jeho podpis na tomto úradnom zázname ako aj na prevzatom plnomocenstve. Zároveň je uvedené, že A. B. súhlasí s dohodnutou paušálnou odmenou, ktorá je v zázname vyčíslená.

51. Podľa § 75 ods. 1 CSP, na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

52. Podľa § 76 CSP, samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

53. Podľa § 77 ods. 1 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

54. Podľa § 78 ods. 1 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

55. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

56. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

57. Podľa § 451 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

58. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

59. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

60. Podľa § 517 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní a ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

61. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú na nesporné.

62. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach, a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

63. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať sporové strany na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením čl. 8 CSP, ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania.

64. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zisťuje procesným postupom podľa citovaného zákona. V zmysle týchto ustanovení skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva vyhodnotením skutkových poznatkov, ktoré získava viacerými spôsobmi, predovšetkým v sporovom konaní dokazovaním.

Civilný sporový proces sa, okrem iného, zásadne riadi princípom dispozičným a prejednacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní, ako v danom prípade, žalobca uplatňuje na súde svoje práva, resp. právom chránené záujmy vyplývajúce z hmotného práva vo vzťahu k žalovanému, tvrdiac, že tieto sú porušené, resp. ohrozené. Žalovaný v sporovom konaní následne v rámci procesných ustanovení vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku poskytne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, na preukázanie ktorých zároveň pripojí listinné dôkazy na ktoré sa odvoláva, resp. navrhne dôkazy.

65. V danej veci sa jedná na strane žalovaných o samostatné procesné spoločenstvo, nie nerozlučné ani nútené, teda žalovaní nemôžu byť zviazaní spoločne a nerozdielne.

66. V konaní bolo preukázané ako svedeckými výpoveďami D. M. a D. B., tak aj zvukovou nahrávkou, resp. predloženým znaleckým posudkom jej prepisu, že žalovaná 2. prevzala od D. B. ako zástupcu žalobcu (čo v tom čase nikto nespochybňoval a je zrejmé, že všetci s tým boli uzrozumení) sumu 28.000,- Eur, žalovanému 1. vyplatila 15.000,- Eur, u žalovanej 2. preto vzniklo bezdôvodné obohatenie titulom plnenia bez právneho dôvodu nad sumu 15.000,- Eur, t. j. v sume 13.000,- Eur.

67. Vykonaným dokazovaním, na základe horeuvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení bolo preukázané, že kúpna zmluva zo dňa 03. 11. 2011, ktorá bola vyhlásená za neplatnú rozsudkom tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1, pričom kúpna cena bola vyplatená v hotovosti zástupcom žalobcu p. D. B. žalovanej 2. Kúpna cena bola v zmluve uvedená v sume 15.000,- Eur a žalovaný 1. túto sumu vrátil žalobcovi dňa 30. 10. 2019 prevodom na účet brata žalobcu pána D. B. ako bezdôvodné obohatenie, lebo išlo o plnenie z neplatného právneho úkonu. Aktívna legitímácia žalobcu (odkiaľ mal žalobca finančné prostriedky je právne irelevantné) aj pasívna legitímácia žalovaných sú dané, námietka premlčania nebola vznesená kvalifikovane.

68. Keďže bolo preukázané zaplatenie sumy 28.000,- Eur žalovanej 2, sumu 13.000,- Eur ktorá prevyšuje sumu 15.000,- Eur je povinná zaplatiť žalobcovi žalovaná 2 ako bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu, spolu s príslušnými zákonnými úrokmi z omeškania z uvedenej sumy vo výške 5 % ročne na obdobie omeškania od 20. 05. 2021 do zaplatenia (výrok II.) . Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 31. 10. 2019 na základe výzvy zo dňa 15. 10. 2019, ktorá však bola adresovaná žalovanému 1 nie žalovanej 2, ktorej bola posielaná len na vedomie, teda priamo žalovaná 2 na plnenie vyzvaná nebola, preto v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka a ustálenej judikatúry sa žalovaná 2 dostala do omeškania až v deň nasledujúci po dni doručenia žaloby na vyjadrenie (19. 05. 2021 jej bola doručená žaloba). Vzhľadom na uvedené v prevyšujúcej časti vo vzťahu k žalovanému 1. a čo do úrokov z omeškania zo sumy 13.000,- Eur od 31. 10. 2019 do 19. 05. 2021 súd žalobu zamietol (výrok III.).

69. Tvrdenie žalovanej 2, že suma 13.000,- Eur bola preddavkom na trovy právneho zastupovania žalobcu v iných sporoch (aj v spore sp. zn. 19C/236/2008) nebolo v konaní preukázané, bola produkovaná len plná moc a úradný záznam zo dňa 09. 12. 2011.

70. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces". (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

71. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05).

72. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Podľa citovaných zákonných ustanovení priznal súd náhradu trov konania úspešnému žalobcovi voči žalovanej 2. v rozsahu 100 % vo vzťahu k výroku II. (výrok IV.) a úspešnému žalovanému 1. voči

žalobcovi v rozsahu 100% vo vzťahu k výroku III. (výrok V.), žalovaná 2. mala vo vzťahu k výroku III. úspech len v pomerne nepatrnej časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Poprade, dňa 10. októbra 2025.

G. I. L.
sudca

image2.png